

TEMA: MOTKREFTER

■ RV går mot en travel konferansehøst. Sosialismestevnet i Oslo 8.-9.10. blir en arbeidskonferanse om det nye prinsippprogrammet. På folkevalgtkonferansen i Bergen 21.-22.10. tar vi det parlamentariske arbeidet opp i full bredde. Og kvinnekongressen i Trondheim 11.-12.11. skal ruste opp kvinnepartiet RV.

■ Aksjon for velferdsstaten har planlagt landsomfattende aksjoner mot privatisering og budsjettkutt 19. oktober. RV må bidra til at «hodet får en kropp» og at den sentrale aksjonen blir fulgt opp av lokale aktiviteter. Kampen står om fordelingen av ressurser og kampen mot de økende forskjellene.

■ De siste ti årene har det vokst frem nye venstrepartier i Europa, som i dag holder på å «oppdage hverandre». Opprør har laget en oversikt og ser nærmere på de ulike tendensene. OBS! I dette nummer av Opprør finner du ileggskort for verving av abonnenter til KK.

– De er til for å brukes!

SIDE 2, 3 og 7

LEDER (SIDE 2), SIDE 5 og 8

SIDE 4 og SIDE 6

Opprør

Medlemsblad for Raud Valallianse

NR 8 2000

Dette nummer:

BUDSJETTKAMP

VENSTRESIDA I EU

SALG AV E-VERK

STORSTREIKEN

CONNOLLY

Global motstand mot global kapitalisme

Det siste halvåret har det vært massedemonstrasjoner i Washington, Okinawa, Melbourne og Praha. Verdensbanken og IMF får ikke holde møtene sine i ro uten protester.

I mai gjennomførte arbeidere i Norge den største streiken siden 1921. Moderasjonslinjen har mistet oppslutning og misnøyen er økende mot Ap-ledelsens «modernisering».

Men motkreftene er fremdeles svært sprikkende og venstresiden er svak. Vi i RV må gjøre vårt for å prege den nye bevegelsen og utvikle vårt eget sosialistiske alternativ.

<http://www.rv.no> – den revolusjonære heimesida for deg!

Returadresse:
Rød Valgallianse
Osterhaus gate 27, 0183
Oslo

C-BLAD

OPPRØR

MEDLEMSAVIS FOR RAUD VALALLIANSE

BLADSTYRER: Bjarke Friborg
BLADSTYRE: Finn Olav Rolijordet, Else Merete Thyness,
Kristine Nybø
BLADBUNAD: Bjarke Friborg, TRYKK: Avistrykk Oslo

ADRESSE: Osterhausgate 27, 0183 Oslo.
TELEFON: 22 98 90 54, TELEFAKS: 22 98 90 55
E-POST: oppror@rv.no

Stofffrist for neste Opprør: 23.10.00

Gi hodet en kropp

Vi står foran aksjonshøsten 2000. Det vil si, forhåpentligvis står vi foran en slik høst. Regjeringa legger fram statsbudsjett den 4 oktober, og ingenting tyder på at vi har mye godt i vente derfra.

Kommuneøkonomien er allerede så pressa at sjøl et status quo-budsjett vil bety driftskutt, privatisering og salg av arvesølv rundt om i kommunenorge.

Fagøkonomens stramhetsreligion råder fortsatt i finansdepartementet, og Tore Tønne har gjort det klart at sentralisering fortsatt er det store mantraet i regjeringkretser.

Det er ikke bare presset fra toppen som tyder på at høsten kommer til å stå i aksjonenes tegn. AP er under stort ytre press samtidig som den indre oppløsinga har kommet lengre enn noensinne. Klassekampen står hardt i den gamle sosialdemokratiske kjempa. Åpenlyse forslag om å privatiser offentlig sektor har blitt for mye sjøl for gamle høyresosialdemokrater. Når Haakon Lie, Grethe Knudsen og Ranveig Frøyland hever stemmen med venstrekritikk av ledelsen, så er avstanden fra venstre til høyre i AP blitt veldig stor.

Kampen om velferdsstaten setter også store krefter i bevegelse i fagbevegelsen. Aksjon for velferdsstaten har samla ledelsen i en rekke forbund bak paroler mot

privatisering og for økte overføringer til offentlig sektor. 19 oktober er avsatt til aksjonsdag over hele landet.

Det finnes store bevegelser blant folk nå. Misnøyen med Aps politikk og gjerrigheten i forhold til oljefondet driver velgere til Frp. Skvisinga av kommuneøkonomien driver ordførerne i Møre og Romsdal og Telemark til opprør. I Nord-Norge har folk og politikere vært i bevegelse lenge, i Troms fylkesting fikk RV gjennom krav om bruk av oljepenger på velferd. Og gjennom hele året er det små og store lokale aksjoner retta mot de nedskjæringene som skjer, enten det er skole, helse, barnehage eller kultur som må svi.

Oppgaven denne høsten er å gi hodet en kropp. Den sentrale aksjonen for velferdsstaten må fylles med lokale initiativ. Det er lagt en organisering som har gitt legitimitet til et samla kommuneopprør, men opprøret kan ikke skapes fra kommune- og forbundets lokaler i Oslo. Vi må knytte sammen alle de lokale aksjonene, vi må ta initiativ til demonstrasjoner den 19. oktober og vi må sikre bredde i arbeidet. Muligheten for å reise klassekamp om ressursene i Norge er bedre enn noensinne, viktigheten av å vinne denne kampen er viktigere enn noensinne.

Aslak Sira Myhre

Korleis kan RV frigjera seg frå tradisjonell parlamentarisk arbeidsstil?

Folkevalgt-konferansen

Tid: 21.-22. oktober 2000.

Sted: Nordnes bydelshus, Klostret 2. Bergen

LAURDAG 21. OKTOBER

- Opning
- 1015 Svein Olsen: Korleis RV sitt arbeid i kommunestyre og fylkesting styrker klassekampen. Døme, spørsmål, påstandar.
- 1045 Ingeborg Sanner: RV som spennstig, mei «uansvarleg» parti. Korleis kan vi frigjera oss frå tradisjonell parlamentarisk arbeidsstil, vera opne og lett tilgjengelege i nettverk, «med folk mot makta»? Døme, framlegg
- Diskusjon
- 1145 Vi går til torgmøte på Vågsallmenningen. Statsbudsjettet og kommuneøkonomien. Appell ved Torstein Dahle. Musikk. Flygeblad.
- Lunch
- 1300 Ope møte: Torstein Dahle. Statsbudsjettet og kommuneøkonomien.
- 1345 Diskusjon
- 1445 Kaffi
- 1500 Bjørn Tore Egeberg: Strategi for budsjettarbeid i kommunane.
- 1520 Diskusjon
- 1600 Chris Hartmann: Kampen mot privatisering – status og utfordringar.
- 1630 Diskusjon
- 1700 Kort pause
- 1710 Frode Bygdnes: Treng vi fylkeskommunen?
- 1740 Diskusjon
- 1815 Avslutning første dag.
- Felles middag

SUNDAG 22. OKTOBER

- 1000 Marte Mjøs Persen: RV som feministisk parti. Arbeidsmåte, prioriteringar, saker, rekruttering.
- Diskusjon
- 1100 7 korte plenumsinnleiingar á 5-10 minuttar.

Påfølgjande gruppediskusjonar. Å vera RV'ar i:

- 1) Plan/teknisk utval: Terje Kollbotn
- 2) Helse/sosial utval: Steinar Nørstebo
- 3) Skule/oppvekst utval: Astrid Holm
- 4) Kontrollutval: Erling Hagen
- 5) Formannskap: Asgeir Drugli
- 6) Fylkesting: Peder Martin Lysestøl (?)
- 7) Bydelsutval: Aud Oppedal
- 8) Kulturutval: Roger Gjerstad

■ 1245 Lunch

■ Oppsummerande plenumsdiskusjon

■ 1400 Avslutning

(Det er viktig at folk ved påmelding til konferansen seier i frå om kva gruppe dei vil vera med i på sundagen)

Direkte etter folkevalgtkonferansens slutt vil Hordaland RV arrangera sitt nominasjonsmøte for Stortingsvalet 2001.

■ Kaffi

■ Nominasjon for Stortingsvalet i Hordaland RV

■ Nominasjonsmøtet slutt

Folkevalgtkonferansen har eigenandel til reisefordeling på Kr. 250,- som alle må betale (også dei frå Bergen). Enkel lunch på laurdag og sundag kostar Kr. 50,- til saman., samt middag laurdag som kjem på Ca. 75 kroner.

Alle reise etter billegaste reisemåte over Kr. 250 vert dekket. Dyrare reise må godkjennast på førehand.

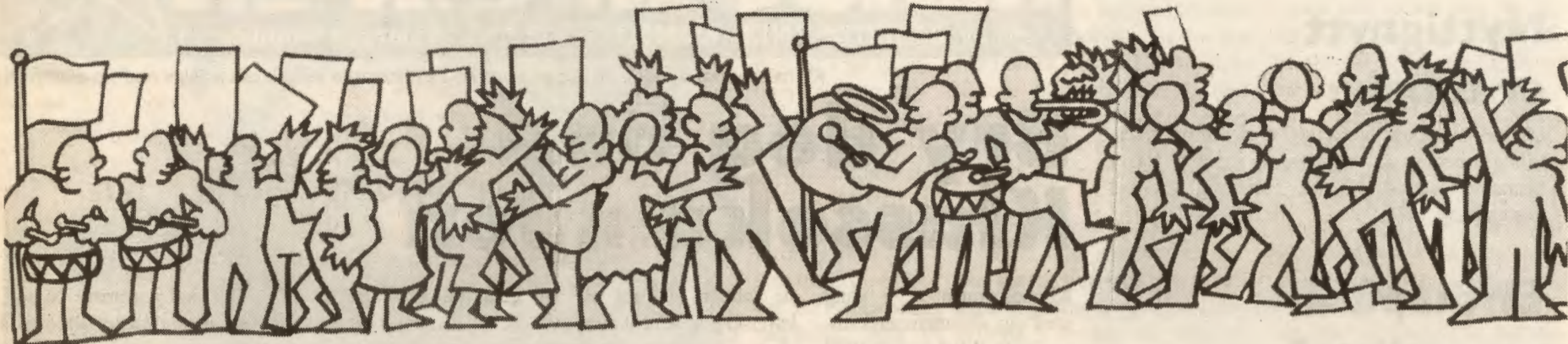
Folk må skaffe seg og betala overnatting sjølve. Vi reknar med at vi kan skaffe privatovernatting til dei fleste, gje oss melding om du treng slik overnatting.

Påmelding skjer til: Bergen RV, Postboks 992, 5808 Bergen, e-post: bergenrv@online.no, tlf. 55 31 64 21 / 97 50 63 50, Fax. 55 31 99 70

**Frist for påmelding:
7. oktober 2000**

Prinsippprogrammet:

Hva skjer fram mot landsmøtet?

Vi har satt oss som mål å vedta et splitter nytt prinsippprogram på landsmøtet i februar. Nå har tida kommet for at vi må spurte for å få det til. Vi i prinsippprogramkomiteen har diskutert hvordan vi skal legge opp en mest mulig oversiktig og demokratisk prosess, og vi har lagt opp til følgende tidsplan:

12/9: Møte i prinsippprogramkomiteen, arbeid fordeles, skriving basert på innspilla til nå begynner.

30/9: Nytt heldagsmøte i prinsippprogramkomiteen, forslag til konferansen.

1/10: Forslaget sendes ut på nettet og til de påmeldte til konferansen.

8-9/10: RVs åpne prinsippprogramkonferanse diskuterer komiteens forslag i ei hel helg.

15/10: Komiteens endelige forslag sendes ut på nettet og via Opprør. Dette blir det forslaget som ligger til grunn

fram mot landsmøtet.

24-26/11: Landsstyret gjennomfører sin første prinsippprogramdiskusjon og kommer med innspill i debatten.

12/1: Forslagsfrist for forslag til landsmøtepapirene.

19/21-1: Landsstyret innstiller til landsmøte på de forslaga som har kommet inn. Landsmøtepapirene sendes ut.

Prinsippprogramkomiteen vil innstille til LS sitt møte i januar. Fra 15. oktober og fram til da, vil komiteens oppgave i hovedsak være å drive fram debatten i RV laga rundt i landet.

PROGRAMKONFERANSE

Vi håper å lage en prosess hvor flest mulig folk får diskutert de samme tinga. Betingelsen for demokrati er at alle diskuterer samme tekst. Vi vil derfor ha et «endelig» forslag klar til 15. oktober.

For å sikre at dette ikke blir noen få

sine tanker, inviterer vi alle i RV til å delta på en programkonferanse før vi sender ut ting. Vi oppfordrer alle lag til å sende noen til denne konferansen. Etter dette vil vi la diskusjonen gå og oppfordre folk til å komme med mest mulig konkrete forslag til endringer av setninger, avsnitt og kapittel. Det som kommer ut av denne diskusjonen vil fortløpende bli presentert på egne hjemmesider og gjennom Opprør. Til slutt vil landsstyret innstille til landsmøtet og sakspapirene til LM vil gå ut. Vi håper at de fleste motsigelsene skal ha vært diskutert og ha blitt formulert før landsmøtet, slik at vi ikke får 200 endringsforslag under selve møtet. Jo mer som er klart i forkant, jo mer oversiktig og demokratisk blir prosessen. Det å få vedtatt et nytt program er en stor jobb.

Aslak Sira Myhre

Komiteen består av:

■ Aslak Sira Myhre — leder
(22 98 90 63, aslak@rv.no)

■ Bjarke Friborg — sekretær
(22 98 90 54, oppror@rv.no)

■ Kristine Nybø
(22 15 18 28, kristiny@student.sv.uio.no)

■ Magnus Marsdal
(22 05 95 11, magnus.marsdal@klassekampen.no)

■ Janne Bromseth — Trondheim
(73 53 33 54, janne.bromseth@hf.ntnu.no)

■ Morten Falch
(mfalch@chello.no)

■ Anita Hanebo
(anita.hanebo@dagbladet.no)

Velkommen til prinsippprogramkonferanse

8.-9. oktober blir det programkonferanse for Rødt Valgallianse. Konferansen blir på Stratos i Oslo sentrum (fjerde etasje i Folketeaterbygningen ved Youngstorget), og det vil bli reiseutgifter for et begrensa antall fra hvert lag.

Vi skal som kjent vedta nytt prinsippprogram på landsmøtet, og Arbeidsutvalget har i samråd med prinsippprogramkomiteen bestemt seg for å bruke sosialismestevnet aktivt i denne prosessen. Det blir derfor en åpen prinsippprogramkonferanse som kommer til å ha det nest siste ordet før grunnlaget for landsmøtedebatten legges ut. Vi kommer til å ta opp punkter hvor vi veit det står uenighet i RV, og hvor vi mener politikken må utvikles videre.

Foreløpig oversikt over de problemstillingene som vil bli tatt opp:

1. FAMILIEN OG KVINNE-UNDERTRYKKINGA

Programmet blir kritisert for å ikke ta inn over seg de endringene som har skjedd i bo og samlivsmønster de siste 30 åra. Har kvinneundertrykkinga overlevd familien? Hvilken kurs staker vi ut når kronprinsen blir samboer med ei aleinemor?

2. MILJØ OG FORBRUK

I miljøpolitikken diskuteres det både i og utenfor RV hvorvidt det er den enkelte forbruker eller systemet som skal løse miljøproblemene. I RV er det uenighet om for eksempel høyere elektrisitetspriser, miljøavgifter (som veiavgift) og energiutbygging.

3. DEMOKRATI OG SOSIALISME

Debatten handler ikke om vi skal ha demokrati, men hvordan vi skal få det til. Hva ligger i begrepet «sosialistisk folkestyre». Hvordan skal arbeiderklassen styre? Gjennom arbeiderråd, bomiljø eller det representative storting? Hvilke erfa-

ringer kan vi trekke fra så vel Sovjet som 150 år med borgerlig demokrati.

4. NÅR MASKINENE BLIR DATAMASKINER, BLIR VI ALLE INGENIØRER?

Hvilken klasseanalyse ligger i bunn for RVs program. Justerer vi malen fra 1950 enda litt, eller gjør vi en helt ny analyse? Hva betyr den digitale revolusjonen for RVs program og hvem er det som skal gjøre revolusjon i det moderne samfunnet?

5. NORSK IMPERIALISME

AKP skriver at Norge fortsatt er en halvkoloni, komiteen har lagt stor vekt på Norge som imperialist. Hva er hovedsida med Norge i den globaliserte verden, er vi undertrykker eller undertrykt? Hvilken rolle vil nasjonene spille i framtida?

6. ER DET ELITENS KULTURELLE HEGEMONI SOM FORHINDRER OPPRØR I NORGE?

Programutkastet har et helt nytt kapittel om dette, er det idealisme, akademisk snobberi eller en nødvendig videreutvikling av marxismen?

Vi kommer til å invitere en eller flere innledere til hvert punkt. De vil få i oppgave å innlede kort om problemstillingene med utgangspunkt i utkastet til program. Vi vil altså diskutere prinsipielle spørsmål med utgangspunkt i teksten, for på denne måten enkelt å kunne komme tilbake til den samme teksten. Etter konferansen vil vi bearbeide forlaget for ut-sending, og lage to forslag der vi ser tydelige uenigheter.

Vi kommer tilbake med program og innledere på RV-lista og i lagsut-sending. Innlederne blir hentå blant folk som er kritiske til programformuleringene, konferansen starter klokka 10.00 lørdag, og vil være ferdig 14.00 søndag.

Aslak Sira Myhre,
leder av programkomiteen

Smått og godt i RV

Nyttignytt er tilbake

Mange vil sikkert huske «Nyttignytt» fra listetillingsarbeidet og valgkampen i 1999. Nå er denne e-postavisa tilbake. Foreløpig kommer den en gang i uka.

Er du på e-postlista?

Stadig flere medlemmer finner det nyttig å være med på vår epostliste. Der legges det ut viktige meldinger, pressemeldinger og det går debatter fortløpende. Lista blir også brukt til å spørre etter mangt og meget en revolusjonær kan lure på. Vi er overbevist om at det finnes flere i RV med epost enn de 260 abonnentene vi har i dag. Send en epost til rv@rv.no om du vil være med.

Er info-lista et alternativ?

Mange synes de får for mange epost eller de synes ikke debattene er noe å følge. For disse har vi et alternativ: en egen info-liste. Der kommer nå Nyttignytt hver fredag, kanskje en og annen melding i tillegg pr. uke i tida framover. Altså en overkommelig mengde e-post. Meld fra til rv@rv.no dersom du vil på denne lista.

RV kjøper KK-aksjer

Landsstyret i RV har vedtatt å kjøpe 50 aksjer i Klassekampen.

Populær Kraftkokebok?

Venstre har nylig avholdt kommunalpolitisk konferanse. Der ble blant annet partiets standpunkt til salg av eierandeler i kraftselskap diskutert. Sentrale Venstrepolitikere har i den forbindelse skaffet seg Kraftkokeboka – har du?

God medlemsutvikling i RV

Det var i alt 1356 betalende medlemmer i RV i 1999. Dette var 144 flere enn i 1998. Medlemsutviklingen hittil i år ligger på samme nivå som i fjor. Bortsett fra Frp er vel RV da et av de få partiene som har en positiv utvikling på medlemstallet.

Nytt klipphefte

Det foreligger et klipphefte med relevant stoff om fylkeskommunen. Her finnes det avisartikler og debattinnlegg samlet av Randi Holmelid.

RV har vedtatt å kjøpe 50 aksjer, etter AKPs historiske vedtak om å selge ned sin eierandel.

Bry deg om Klassekampen

Klassekampen er i gang med sin abonnementskampanje. Det skal verves 1000 nye abonnenter fram til 1. oktober. Har RV noe med det å gjøre?

«Alt henger sammen med alt» sa landsmoder Gro. Og hadde jo litt rett i det. Det som henger sammen nå er Frp og KK. Steinar Hansson, redaktør i Dagsavisen, ønsker seg et nytt folk. Folk er dumme, folk tyr til lettvinne løsninger og populistiske partier. Fy. Hva sier man til et slikt utspill? Vel, vår oppgave er å jobbe med folk, mot makta. Grunnleggende for å rei-

se folk til opprør er at kunnskapen om enkeltsaker øker, og at kunnskap om sammenhenger i politikk og økonomi blir allemannseie. Til dette formålet er Klassekampen et utmerket verktøy. Avisa er et overflødigthorn av informasjon og gir solid innsikt i samfunnsforholda.

Klassekampen vil spille en avgjørende rolle i oppbygginga av Aksjon for velferdsstaten. Det politiske rommet fylles av hanekamp mellom Jens, Carl Ivar og Kjell Magne og en ordflyt uten like om hvordan oljepengene skal brukes. Men

nede på grasrota, på arbeidsplassene, det er der den ideologiske kampen føres nå og vil bli ført i framtida og det er gjennom den kampen at arbeiderklassen vil konstituere seg på nytt. Er dette mulig uten at Klassekampen er en del av denne prosessen?

Selv uten slike storstilte tanker er vi vel enige om at Klassekampen trenger flere lesere. Det å stå å selge KK i gågata er en særskilt opplevelse. Uavhengig av fokussitt syn på avisa, møtes du av en form for respekt vi burde sette bedre pris på ved å selge avisa oftere.

Det skal jeg prøve på sjøl, og jeg utfordrer flere til å gjenoppta løssalg, gjerne sammen med RU-ere og SU-ere.

Men altså; vi ønsker at RV-ere skal bry seg mer om avisa. Vi ønsker at den blir solgt, vi ønsker at dere tar et tak for å skaffe flere abonnenter. Men først av alt ønsker vi at dere akkurat i dag bruker ileggkortet og melder dere på som KK-venn. Har du kulepennen klar?

Finn Olav Rolijordet, partisekretær i RV

Landsmøtet

Forberedelsene til landsmøtet, som er den 23.-25. februar 2001, er godt i gang – i hvert fall her på partikontoret...

Landsstyret har valgt forberedende komiteer og de vil bli presentert i neste nummer. Det viktigste nå er knyttet til arbeidet med nytt prinsippprogram (se egen artikkel). Landsstyret diskuterte også om framtida til fylkeskommunen burde opp som egen sak på landsmøtet. Her avviste LS et forslag fra AU på nettopp det. LS ville ikke binde opp sakslista på landsmøtet nå, men avvente den politiske situasjonen slik at landsmøtet kan ta opp det som er aktuelt.

Landsstyret vedtok også delegatnøkkel. Den er litt endret i forhold til tidligere landsmøter. Den åpner for god uttelling på antall delegater for små og mellomstore lag. Litt medlemsverving gir fort utslag i en ny delegat til landsmøtet. Dette medfører at landsmøtet kan bli større enn det har vært de siste 10 årene.

SAKSLISTE

1. Konstituering
2. Beretning
3. Prinsippprogram
4. Arbeidsprogram
5. Stortingsvalget
6. Aktuelt politisk tema
7. Veien videre for RV
8. Økonomi
9. Vedtekter
10. Uttalelser og andre vedtak
11. Valg av ny ledelse

DELEGATNØKKELE

03-10 medlemmer	1 delegat
11-20 medlemmer	2 delegater
21-40 medlemmer	3 delegater
41-55 medlemmer	4 delegater
- deretter pr 15 medlemmer ytterligere 1 delegat(er).

Meldinger om arbeidet med stortingsvalget

A) LAGSDEBATT

Det er sendt ut et diskusjonsopplegg til lagene. Det er lagt opp til at lagene gjennomfører et møte om stortingsvalget i løpet av september. Rapportfrist til partikontoret fra lagsdebatten er satt til 1. oktober.

B) ARBEIDET UTOVER HØSTEN

Landsstyret diskuterte arbeidet videre på møtet den 1. september. Dette er det vedtaket som ble gjort:

Videre arbeid mot neste LS-møte skal konsentrere seg rundt:

1. Å lage faktabanker over hva partiene gjør lokalt. AU må sørge for at lokalorganisasjonen gjennomfører en slik innsamling. Frp, SV og AP er viktigst. Vi trenger detaljkunnskap fra utvalgte kommuner som kan kle av Frp på Os, AP på Stortinget og i landet og SV lokalt. Vi trenger argumentasjon og vi trenger kunnskap. Frp sin praksis i kommunestyrene legges fram i et eget hefte.
2. Lage referansgrupper/ar-

beidsgrupper på særskilte politiske temaer. Prioritert er boligpolitikk, sjukehuspolitikk, fylkeskommunen/demokrati, innvandring/rasisme, økonomi og EU. Disse må også tas hånd om av folk sentralt og LS må aktiviseres i arbeidet.

3. Viderutvikle nettsida. Vi skal være best på nett til neste høst. Det betyr at vi må satse på å ansette deltids nettredaktør og dataansvarlig fra LM. Det bør arbeides ekstra hardt for at denne personen skal være en kvinne.

4. Det gis godkjenning for å fortsette arbeidet med «prosjekt økonomibok». Ansvarer delegeres til en redaksjon, foreløpig bestående av Aslak Sira Myhre og Torstein Dahle. Redaksjonen rapporterer til AU.

5. «Stortingsvalggruppene 01» legges ned. Ansvarer for å gjennomføre de ovennevnte punktene ligger hos AU.

FOR

Kampen mot kuttene

Anne Steinsland sitter på fylkestinget for Østfold RV.

Rundt omkring i Noreg er det eit aukande press p kommunestyre og fylkesting for kutt og innstramminger. Men *det er ulike syn i RV p kofeils representantene v re skal m te presset. I sommer gjekk det f re seg eit st rre ordskifte p RV-lista (RV sin e-postliste), og Oppr r har bedt nokre av deltakarane om skrive om saka til Oppr r.*

Av Bjarke Friborg

ANNE STEINSLAND, FYLKESTINGSREPRESENTANT FOR ØSTFOLD RV

– Jeg mener RVs underskuddsbudsjettering og opprop var på sin plass tidligere, men at dette ikke holder lengre. Dette fordi de andre partiene nå er like frustrert, og bruker enhver anledning for å si at vi må ha mer penger fra staten. I Østfold er de aller fleste partigruppene dypt skuffet over den kortsiktige økonomiske signalene staten gir fylkene, og at de ikke får noen forståelse for de økonomiske problemene fylkene sliter med. Opprop er sent, delegasjoner er sent. Vi mangler bare at hele fylkestinget reiser inn for å demonstrere foran stortinget.

– Østfold fylkeskommune må skjære ned budsjettet med 140 millioner årlig for å få budsjettet i balanse.

hele økonomiplanen. RV har et større ansvar over for folks rettigheter til offentlige tjenester enn til budsjettall. I tillegg mener jeg det er viktig å plassere ansvaret der det hører hjemme. Staten pålegger fylkeskommunene oppgaver de ikke har økonomisk kapasitet til å utføre. Dette greide fylkesrådmannen å få fram når økonomiplanen ble presentert for allmennheten. Samtidig var 300 skoleelever tilstede for å protestere mot nedleggelse av skoler og nedskjæring. Leder for AUF og elevorganisasjonen fikk lov å holde et innlegg fra talerstolen hvor han oppfordret fylkestinget til å reise til Stortinget for å demonstrere når statsbudsjettet blir lagt fram.

– Der og da var også ordføreren enig, og oppfordret til å kontakte andre fylkeskommuner i samme situasjon. Dette hadde

jeg foreslått tidligere, men ble da avvist av de andre i fylkesutvalget. Det gjenstår å se om det blir noe av. Men det er når protestene blir tverrpolitiske det virkelig skjer noe. En enslig RVer kan ikke gjøre så mye fra eller til, annet enn å demonstrere sitt partis motvilje. Lokalavisene som var tilstede plasserte også ansvaret på statens manglende vilje til å finansiere offentlig sektor. En kursendring i forhold til tidligere hvor det har vært den udugelige fylkeskommunen som har fått skylda.

JON OVRUM, STYREMEDLEM I RINGERIKE RV

– Problemområdet med kva for linje RV skal velje med omsyn til om vi bare skal stille dei radikale forslaga, om vi skal vere kreative innafor rammene av det bestående, eller om vi og skal vere med å styre på maktas premis, er sjølv sagt noko vi jobbar med på Ringerike og.

– Vi har vald ein tosiding strategi. På den eine sida har vi RVs politikk som skal avsløre staten, og der vi stiller dei radikale forslaga i kommunestyret, der vi på ein måte «vaskar» henda fordi vi ikkje kan vere med på å trekke opp politikk for kommunen som tyder nedskjæringar.

– På den andre sida er det klart at vi kan gjere ein god del ting på mikroplan, for kampen for meir rettferd går føre seg på alle plan. Vi meiner å ha vunne nokre små sigre ved å vere årvåken. Blant anna gjeld dette ei sak som har med sjukeheimsplassar og ei nedleggings sak av ein av heimane. Her blei det mange småsaker, frå at tilsette i kommunen skulle ha rett til kritisere kommunen offentleg til kommunen sin «lemfeldige» omgang med ventelista for å få

sjukeheimsplass. Vi skapte så mykje røre at den saka blei det ikkje noko meir av. For eit lite lokallag er det viktig for moralen å få til ein slik siger.

– I arbeidet vårt med å take vare på bae linjene her, oppdaga vi ein mogleg medhjelpar i løpet av vinteren. Eg tenkjer no på alliansen «For velferdsstaten» som i dag har 25 landsomfattande organisasjonar som medlem. I Ringerike RV meiner vi denne aksjonen vil kunne vere det beste utgangspunktet for å reise folk på Ringerike, og andre stader i Noreg, til kamp både mot den generelle velferdsnedskjæringa og mot statens fordelingspolitikk.

– Vi har derfor teke initiativ overfor dei lokale leiingane i seks av dei tilslutta fagorganisasjonane med to mål for auget. For det første ønskjer vi å ha ei organisering på banen i god tid før 19. oktober, slik at Hønefoss og vil vere med i den landsomfattande aksjonen mot regjeringa i samband med framlegginga av statsbudsjettet til hausten. For det andre er ei lokal avdeling som kan jobbe på sikt eit mål.

– Med ein slik organisering vonar vi å kunne nå lenger ut med å mobilisere til den kampen vi ønskjer å reise og vi trur vi og kan få eit betre grunnlag for å nå fram med RV sine analysar og forslag. Eg vil oppmode RV sine lokalavdelingar til å vurdere dette.

Materiale om Aksjon for Velferdsstaten er finne p nettsida til NKF: www.nkf.no/nkf/omstilling/index.html og e-post kan bli sendt til leiaren:

asbjorn.wahl@nkf.no.

Foran LO-kongressen 2001:

LO-medlemmer ønsker en mer demokratisk organisasjon.

De ulike organisasjonsledd har nå sendt inn forslag til LO-kongressen 2001. Et av forslagene handler om organisasjonsendring og er fra NKF-Akershus. Opprør har snakket med sekretær i NKF-Akershus Romy Rohmann, hun er også valgt sekretær i LO-Follo, nestle-

der i Akershus RV og leder av Oppegård RV.

Hvilke forslag til organisasjonsendringer i LO har dere i NKF-Akershus foreslått?

– Vi har foreslått at det velges et representantskap sammensatt etter størrelsen på hvert enkelt forbundsområde i fylket som overtar oppgavene til LOs distriktskontorer og LOs samarbeidsorganer i fylket. Dette representantskapet velger et fylkestyre som har delegerte arbeidsoppgaver mellom møtene i representantskapet.

Hvorfor er denne organisasjonsendringa nødvendig etter din mening?

– Dagens ordning er svært udemokratisk; De tillitsvalgte har liten innflytelse i organisasjonen mellom kongressene, dette er på en måte «overlatt» til de ansatte. Vi ønsker at et valgt fylkestyre skal styre organisasjonen mellom møtene i representantskapet, noen i dette fylkestyret kan også være frikjøpte tillitsvalgte.

– Arbeidet i de Lokale LO-leddene er tungt og det

gjør ikke saken bedre at tillitsvalgte på regionsnivå ikke opplever demokrati innafor egen organisasjon.

Foreslår dere noen endringer for LO-avdelingene også?

– Vi foreslår å opprettholde og styrke de lokale LO-avdelingene. Lokalledene bør styrkes med ressurser slik at de lokale LO-avdelingene kan markere seg som aktivt samlende drivkrefter i regionene. De lokale LO-kontorene bør også bemannes med frikjøpte tillitsvalgte.

Har dere andre endringsforslag til kongressen?

– Ja, vi har forslag til endringer av punktet §1 «LOs Formål» både om arbeid med likestilling mellom kjønn, arbeidet med gjenreising av velferdsstaten, og tilrettelegging for deltakelse i demokratiske organer. Vi har også forslag til omgjøring av hele dagsorden på LO-kongressen, men disse sakene kan vi vel følge opp i neste nummer?

«RV-partiene»

ISLAND: De Rød-Grønne («Vinstrireyfingin – grant framboð»). Stiftet i 1999 av utbrytere fra venstrepartiene Folkealliansen og Kvinnepartiet, på et program for sosialisme og mot EU og Nato. Vant 9% av stemmene i mai 1999, og 6 av 63 plasser i Alltinget. [www.vg.is]

DANMARK: Enhedslisten/De Rød-Grønne, bestående av venstresosialister (VS), trotskister (SAP – tilknyttet Fjerde Internasjonale), tidligere pro-sovjetiske kommunister (DKP) og maoister. 2000 medlemmer, 3% oppslutning. Valgt inn i Folketinget i 1994, nå representert med 5 medlemmer. [www.enhedslisten.dk]

SKOTTLAND: Scottish Socialist Party, med to større fraksjoner (trotskistene i CWI/Militant, i tillegg til skotske republikanere). 1500 medlemmer, 4% oppslutning ved siste valg, 6% i meningsmålingene. Valgt inn i det nye skotske parlamentet i mai 1999 med Tommy Sheridan som eneste representant. [www.scotsocialistparty.org]

ENGLAND: Socialist Alliance i London og andre steder, med 1-7% oppslutning. Socialist Workers Party (Internasjonale Sosialister sitt moderparti) er det største partiet med 10.000 medlemmer. Verken representert i nasjonalforsamlingen eller i EU-parlamentet. [www.londonsocialistalliance.org.uk]

IRLAND: To ulike partier = Socialist Party (tilknyttet CWI/Militant, har 400 medlemmer) og Sinn Fein. Begge har hatt et parlamentsmedlem siden 1997. Den populære Joe Higgins representerer Socialist Party, mens Sinn Fein er representert av høyresiden i partiet. [www.socialistparty.net/home.html, www.sinnfein.ie]

NEDERLAND: Socialistische Partij («Tomatpartiet»), med bakgrunn som maoistisk parti frem til 1991. 26.000 medlemmer og 5% oppslutning. Valgt inn i nasjonalforsamlingen i 1994, i dag representert med 5 medlemmer og et enkelt medlem av EU-parlamentet siden 1999. [www.sp.nl]

FRANKRIKE: Valgalliansen LO/LCR fikk en million stemmer (5%) ved EU-valget i 1999 og dermed 5 representanter i EU-parlamentet, inkludert toppkandidatene Arlette Laguiller (LO) og Alain Krivine (LCR). Lutte Ouvriere er et uavhengig trotskistparti med 4.000 medlemmer, mens Ligue Communiste Revolutionnaire er tilknyttet Fjerde Internasjonale og har 2000 medlemmer. LO og LCR har begge en ukeavis. [www.lcr-rouge.org]

PORTUGAL: Venstreblokken («Bloco de Esquerda»), samler ML-partiet UDP (som tidligere var sterkt pro-Albania) og det trotskistiske PSR tilknyttet Fjerde Internasjonale. 1500 medlemmer og 2% oppslutning. Stiftet i 1999 og innvalgt i parlamentet etter tre måneder, med to folkevalgte. [www.bloco-de-esquerda.pt]

SPANIA: Den baskiske venstrealliansen Euskadi Herriarrok, stiftet etter ETAs våpenhvile i 1999. Består av Herri Batasuna (tilknyttet ETA) og Zutik (et samlingsparti av maoister og en gruppe tilknyttet Fjerde Internasjonale). Valgt inn med et enkelt medlem i EU-parlamentet august 1999. [www.euskal-herriarrok.org]

ITALIA: Partito Rifondazione Comunista, med utspring i det gamle moskvapartiet PCI. Inneholder i dag flere ulike revolusjonære grupper, inkludert marxist-leninister og trotskister (Fjerde Internasjonale). Partiet som helhet er ikke mot EU, bare mot ØMU. Vant 4,3% oppslutning ved EU-valget i 1999, etter at høyresiden hadde brutt ut på spørsmålet om støtte til den sosialdemokratiske regjeringen. Før denne splittelsen hadde PRC 8% oppslutning og over 120.000 medlemmer. [www.rifondazione.it]

Nei-samling mot ØMU

av Bjarke Friborg

Helgen 2.-3. september samlet ØMU-motstandere fra hele Europa seg i København for å diskutere strategier og alternativer til utviklingen innen EU, i anledning den danske EU-avstemningen 28. september. Lørdag var det internasjonal ungdomskonferanse om «Europa etter et dansk nei til euroen», og søndag var det møte i den europeiske motstandsorganisasjonen TEAM. Fra Norge deltok Hege Tangen fra Ungdom mot EU og Håkon Flemmen fra Nei til EU.

– Det blir ofte fremstilt som om det bare er høyresiden i EU som er mot ØMUen, sier Flemmen til Opprør. Men det er mange motstandere både innad i det britiske Labour, på den franske venstresiden og mange andre steder. I dag tror jeg

det finnes motstandere over alt, både innad i medlemsstatene og i de nye søkerlandene i Øst-Europa. Men det er veldig forskjellig hva slags miljøer og organisasjoner som har engasjert seg. Noen steder er det uavhengige grasrotbevegelser, i andre land er det i bestemte partier eller kanskje i mer intellektuelle miljøer. Motstanden omfatter hele det politiske spektrumet.

Men ungdomskonferansen var uttrykkelig ikke-rasistisk og «sentrum-venstre»?

– Begge konferansene var ment å vise den internasjonale motstanden. Solidaritet var en viktig fellesnevner, både i forhold til velferd og arbeidsledighet. Det var også et veldig klart ønske om mer kontakt og samarbeid. Folk vil ha et annet Europa, selv om det er uklart hvilken retning man ser for seg i stedet. Jeg mener

det er veldig riktig og viktig å samle EU-motstanden.

Var det diskusjoner om IMF og WTO?

– Nei, det var veldig fokus på Euro. Det var litt debatt om i hvilken grad det går an å unngå å bli dratt med i verdensøkonomien og globaliseringen, eller markedsliberalismen. Noen så nok for seg at EU kunne være et middel mot globaliseringen. En del på konferansen var for EU, men mot ØMU. Sånn var det i hvert fall på TEAM-konferansen, der det for eksempel var en innleder fra danske Kristelig Folkeparti. De så for seg EU som et prosjekt for fred og solidaritet. Men vi fra Norge fikk understreket at vi overhodet ikke har planer om å bli med i EU og at vi ser på EU som del av problemet, ikke løsningen.

Nye venstrepartier i Europa

Utover 1990-tallet har det vokst frem en rekke nye sosialistiske partier i Europa. De kommer fra vidt forskjellige tradisjoner, fra maoister og marxist-leninister til trotskister og moskvakommunister. Som en tommelfingerregel har de 2-5% oppslutning. Stort sett er det 1960-tallets venstregrupper som har klart å bryte gjennom og bli til «virkelige partier», ofte gjennom stiftelsen av samlingspartier. Gjennom mange år med praktisk arbeid i de sosiale bevegelsene har de vunnet tillit og vist at de har mer å by på enn parolepolitikk.

På den andre siden har partiene på ingen måte oppstått etter en rettløst utvikling. Tvertimot ligger det bak dramatiske politiske endringer, inkludert «fyrårtenes» fall og mange knuste forhåpninger. Atskillige partier og smågrupper er gått til grunne underveis, og det er tusener av tidligere revolusjonære som i dag har meldt overgang til byråkratstillinger innen statsapparat eller næringsliv. Situasjonen er også forskjellig fra den gangen venstresiden i hovedsak bestod av ulike fasttømrete sosialdemokratiske og stalinistiske strømninger. De nye sosialistiske partiene er i mye større grad pluralistiske og ideologisk svært sammensatte, men også mye klarere forankret i en anti-statlig og demokratisk sosialisme.

INTERNASJONAL ORGANISERING?

Flere av partiene er – som RV – erklært revolusjonære, mens andre ikke er det. Likevel står de verken i SV-, Moskva- eller den grønne tradisjonen og har stort sett et tungt inn-

slag av miljøer som regner seg for å være revolusjonære marxister. De argumenterer åpent for sosialisme, og satses betydelig på en utenomparlamentarisk basis på arbeidsplassene og i de folkelige bevegelsene. Den brokete opprinnelsen gjør imidlertid at det ikke er noen internasjonal organisering på europeisk plan utøver de gamle nettverkene, mens både De Grønne og partiene av SV-typen har sine egne samarbeidsorganer.

De viktigste hovedstrømninger er fortsatt knyttet til gamle skillelinjer, selv om det flere steder har vært en tilnærming mellom visse ML-partier og partiene tilknyttet Fjerde Internasjonale. Sakte spirer det også frem et samarbeid mellom «RV-partiene» som nå holder på å oppdage hverandre. Deler av Fjerde Internasjonale har til og med satt frem tanken om en ny «5. Internasjonale», selv om dette er et svært langsiktig mål. Fremdeles er det nye venstresamarbeidet bare på fosterstadiet.

NASJONALE STRATEGIER

Arnljot Ask er internasjonal sekretær i AKP og medlem av RVs internasjonale utvalg. Han mener det er viktig å delta i debatten i Europa og å bringe den hit til Norge. Men han er i mot at RV skal knytte seg til internasjonale fora med egen sentralisme eller som splitter opp det revolusjonære arbeidet her hjemme.

– Det er opp til de revolusjonære i hvert land å utvikle sosialismestrategien ut i fra forutsetningene hos seg.

Solidaritet og støtte må være basert på gjensidig respekt og ikke-innblanding. Enhet tuftes på praksis og samarbeid over tid. Tillit er ikke noe som skapes gjennom proklamasjoner. På et slikt grunnlag bør RV ha en bred internasjonal kontakflate og samarbeide både med partier i tradisjonell forstand og med de ulike bevegelsene og motaksjoner. Vi må delta praktisk i felles aksjoner, for eksempel mot IMF og WTO og mot EU-politikken. Men det er viktig å ikke bli bundet opp til mer avgrensede retninger, for eksempel konferanser som plasserer oss i en bestemt bås.

– RV's internasjonale arbeid må preges av hva slags parti RV er i Norge. Derfor er jeg mot at RV skal delta på Fjerde Internasjonales verdenskongresser, akkurat som på kongresser avholdt av andre retninger. Jeg vil heller ikke gå inn for at RV skal delta i Brussel-konferansen som arrangeres av det belgiske PTB. Sjølv om dette er en konferanse som består av ulike fløyer innenfor den revolusjonære bevegelsen, så har den brodd mot en av de retningene som er med i «RV-huset». For AKP er det ikke noe problem å delta der, men det ville true enheten i RV.

En god nummer to

Jeg vil nok alltid trenge en høyttaler, sier Chris Hartmann. Det stemmer. Hun brøler ikke. Hun gjentar ikke seg selv heller. Til gjengjeld er det hun sier veloverveid. Jeg tilbringer en hyggelig og inspirerende time på Saras cafe i Oslo med RVs nestleder.

Av Else Merete Thyness

Stiller du som lederkandidat på RVs landsmøte i februar 2001?

– Nei, det tør jeg ikke.

Hvorfor ikke det?

– Jeg hadde ikke maktet å gå i spissen for en så stor og viktig organisasjon som RV – med så mye politikk som skal utvikles. Dessuten bør lederen være en utadrettet person med grep om media. Jeg er best på internt jobbing og organisatoriske saker.

RV er ikke akkurat kjent som partiet med de kvinnelige lederne. Det er vel bare Frp som er dårligere. Hvordan kan RV dyrke fram kvinnelige ledere?

– Hadde vi visst det, hadde vi gjort det. Jeg har heldigvis tro på den nye generasjonen med kvinner. De har bedre forutsetning enn vi hadde på 70-tallet blant annet fordi kvinnelige politikere aksepteres lettere i dag.

Kan det hende at kvinner mangler aggressivitet og maktbehov som motiverer til lederskap?

– I så fall blir lederskap definert feil i samfunnet. Kvinner leder jo familien, skoleklassen og barnehageavdelingene med største selvfølge. Å lede en organisasjon er ikke så veldig annerledes. For mange tusen år siden fantes det fredelige jordbruksamfunn, hvor kvinner helt naturlig hadde ledende posisjoner. Kvinnene mistet samfunnsmakten da mennene begynte å krige. I det øyeblikket folk begynner å drepe hverandre trenger kvinner den fysiske beskyttelsen. Det gjelder jo ikke i dagens Norge.

Du er teknisk tegner av utdanning. Har du hatt nytte av det i politikken?

– All erfaring er nyttig, men konkret i forhold til bystyret har jobben i teknisk etat gjort det lettere å ha oversikt og se konsekvenser i byutviklingssaker.

Hvilke saker opptar deg mest i bystyret?

– Ved siden av byutviklingssaker, privatisering og konkurranseutsetting,

som fører til færre kommunale arbeidsplasser samtidig som omsorgstilbudene blir dårligere.

Du var gruppesekretær da Erling datt ut av Stortinget. Hvordan var stemningen i bystyregruppa da?

– Det var tøft for alle at Erling falt ut. Når RV har en representant på Stortinget så snakker du ikke om Oslo-benken. Erling representerte hele landet.

Stemmer det at du aldri har blitt klubbet på taletid?

– Det er faktisk sant. Jeg har ingen problemer med tre minutters innlegg. Kanskje handler det om å være kvinne. Det er sjelden kvinner mener at det er de som har sett lyset og må overbevise resten av verden.

Du meldte deg inn i AKP på 70-tallet. Hvorfor?

– Jeg var aktiv i Kvinnefronten. AKP var en naturlig utvikling.

Hvorfor meldte du deg ut av AKP?

– For AKP har dagskampen og det parlamentariske arbeidet liten verdi utover den erfaringa det gir i den langsiktige kampen for revolusjon og sosialisme. Dette har ført til en undervurdering av parlamentarisk arbeid. Jeg synes vi må delta der slagene står, ikke for kampens egen del, men for folks liv og hverdag.

– Dessuten reagerte jeg på at AKP, uansett hva de hadde stått for i enkeltsaker, i ettertid oppsummerte at de hadde hatt rett.

Hvorfor valgte du RV da?

– Fordi jeg er kommunist. Det er ikke noe annet alternativ. Målet er det samme, men ikke metodene.

Du har sittet i Kvinnefrontens landsstyre, og du har vært redaktør av den avisa som senere ble Kvinnejournalen. Hva synes du om dagens feminisme?

– På syttitallet hadde vi noen store saker som kampen for fri abort, som vi vant. Det er viktig med seire. I dag mangler vi ikke sakene, men vi mangler seirene.

Nevn en viktig kvinnesak i dagens samfunn?

– Skjønnhetstyranniet som terroriserer unge jenter.

Hvilke saker synes du RV skal prioritere ved stortingsvalget?

– EU, skole og utdanning, og miljø.

Hva liker du å gjøre i fritiden?

– Det blir mye politikk, men jeg er glad i å gå tur i marka. Dessuten har jeg fått store barn, og det er fint å kunne omgås dem som venner.

Har du et livsmotto?

– Jeg har forsonet meg med at jeg ikke rekker alt: Det jeg ikke får gjort – det får jeg ikke gjort.

– Mange kvinner har en form som nuller dem ut, sier Chris Hartmann, som mener at kvinners lavmælte samarbeidsvilje sannsynligvis gir bedre resultater enn mer tradisjonelt maskuline metoder.

Bli med på kvinnekongress

Sett av helga 11. - 12. november - Da er det nemlig tid for RVs kvinnekongress i Trondheim!

Høstens program vil lørdag bestå av innledninger og diskusjon rundt temaene:

- Delt omsorg – god familiepolitikk?
- Norske menns import av kvinner fra utviklingsland – moderne «slavehandel»?
- Innvandrerkvinnens opplevelser av Norge – historier fra innvandrerkvinner i RV.

Søndag vil i sin helhet bli viet til tema knyttet til RVs forslag til nytt prinsipp-program. Hva betyr et feministisk perspektiv på tema som sosialisme, demokrati, teknologi og kultur? Hva skal RV mene om kvinnepolitikk generelt?

I tillegg til innledninger og diskusjoner legges det opp til kreativt og konkret arbeid rundt utvalgte områder med utgangspunkt i forslaget til nytt prinsipp-program i små grupper. Her blir det mulighet til å sammen skrive endringsforslag til pro-

gramutkastet som skal vedtas på landsmøtet i februar – med utgangspunkt i det som engasjerer den enkelte deltakeren mest. Og selvfølgelig blir det felles middag og fest på lørdag kveld – og ellers en unik mulighet til å treffe andre RV-damer fra hele landet til engasjerte diskusjoner og sosialt fellesskap!

Programmet er litt foreløpig enda – vi jobber med innledere og fokus (og mottar gjerne forslag). Ferdig program, tid og sted vil annonseres i neste Opprør og i Klassekampen. Følg med, følg med...! Vi satser på reisedekning for utgifter som overstiger 250 kroner, og deltakeravgift på rundt 300/150 (stud./ubemidlede). Vi gleder oss til å treffe gamle og nye RV-kvinner (og menn er også velkomne!).

Hilsen oss i kvinnegruppa

Kraftkokeboka

I sommer ga RV ut et hefte om kampen mot privatisering av e-kraftverk og om liberaliseringen i kraftmarkedet. Heftet gir deg argumenter, faktakunnskap og bakgrunnsanalyse.

Av Finn Olav Rolijordet

Over hele landet kan man nå i lokalavisene lese stoff om kraftmarkedet. Enten er det salg/fusjon, eller så er det en ny utbygging. Mange av RV sine representanter i kommunestyre over hele landet har, eller vil bli konfrontert med denne utviklingen. Kontakt på tvers i partiet bidrar til at vi har utviklet viktig politikk på dette saksfeltet gjennom å dra nytte av hverandres erfaringer.

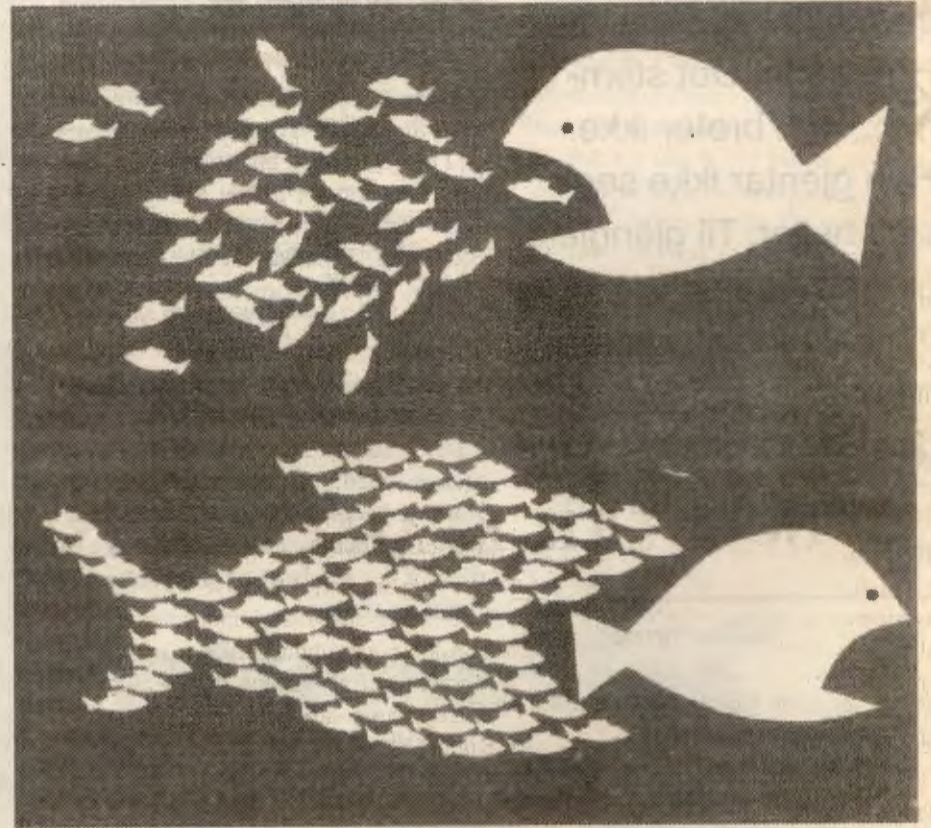
Mye av denne politikken manifesterer seg i heftet som vi har kalt «Kraftkokeboka». I tillegg presenteres mye fakta. Informasjonsmengden som finnes om kraftmarkedet er enorm. Internett gir lett tilgang. Problemstillingen har vært å fatte seg i korthet, velge hva som er viktig i første omgang.

BARE RV HAR EI FELLES LINJE

En oppsummering som er viktig å gjøre, er at de kreftene som kjemper mot privatisering og fusjoner i kraftmarkedet, er få og svake. Bare partiet RV framstår som et samlet parti med ei felles linje i motstanden mot det som skjer lokalt. Alle de andre partiene – fra SV til FrP – legger for dagen ulike vurderinger for hvilke standpunkt de inntar lokalt. I liten grad er fagbevegelsen på banen. Omstruktureringen skjer derfor stort sett uforstyrret på markedsliberalismens premisser. Disse problemene ser man først når man får fram et synlig og helhetlig bilde av hva som foregår. Etter hvert som de utenlandske aktørene markerer seg mer i Norge, blir det som skjer også mer synlig. Delprivatiseringen av Statoil har vekket de gamle sosialdemokratene til live. Det samme kan skje når det gjelder privatiseringen i kraftmarkedet.

REIS KAMPEN LOKALT

Det norske kraftmarkedet er stort. Det ligger enorme verdier åpent for salg. I framtida forventes store inntekter på salg av fornybar energi som strøm fra norske vassdrag. Gjennom å synliggjøre det som skjer, kan det reises en felles kamp mot privatiseringen av naturressursen vannkraft. Det er å håpe at denne «Kraftkokeboka» bidrar til nettopp det. Heftet er skrevet og redigert i samspill med flere av RVs kommunestyrerepresentanter.

DE STØRSTE AKTØRENE

På det nordiske kraftmarkedet er det i dag fem tunge aktører som kjemper om makt og innflytelse. Det er de tre statseide selskapene Statkraft (Norge), Vattenfall (Sverige) og Fortum (Finland). I tillegg stifter norske selskap bekjentskap med tyske Preussen-Elektra og den absolutte storebrøren i europeisk kraftindustri, det statseide Electricité de France (EdF). Det franske selskapet har en årsproduksjon på mer enn fire ganger den norske og en egenkapital på 1000 milliarder kroner.

RV-AU: Like viktig som Statoil

Kraftbransjen i Norge representerer en verdi på minimum 200 milliarder, trolig opp i mot 300 milliarder. Grunnen til at verdianslaget varierer så mye, er at kraftbransjen har vært «beskyttet» gjennom offentlige reguleringer og eierskap. Siden 1991 er kraftmarkedet liberalisert. Den forventede omstruktureringen er nå i full gang. I kjølvannet av fusjoner kommer privatiseringen. I denne prosessen blir de reelle verdiene synliggjort. Bare når omstruktureringen er ferdig kjenner vi den faktiske verdien. Men den er enorm.

OFFENTLIG FATTIGDOM PRESSER FREM PRIVATISERING

Omstruktureringen i kraftbransjen hjelpes fram i økende tempo av en offentlig fattigdom i kommune-Norge. I 1999 gikk kommunesektoren med nesten 12 milliarder i underskudd. Det samme er forventet dette året. Denne pengeneoden kan etter RV sin mening bare løses på en måte – økte statlige overføringer til kommunesektoren. Men Stortinget er lydige

tjenere for markedsliberalismen – de nekter. Dermed tvinges lokalpolitikkerne til å finne midler der de er, der de har en mulighet til å skaffe klingende mynt til barneskolen og eldreomsorgen. Det kommunale kraftverket – arvesølv – skal omgjøres til kroner. Høyre og Fremskrittspartiets representanter i kommunestyrene fryder seg – de fleste andre partiene bøyer unna for «den økonomiske virkeligheten» og åpner for salg, fusjoner og privatisering av kraftselskapene.

Men ikke alle finner seg i det som skjer. I mange kommuner kommer protestene, noen få steder slås planene tilbake av en bred front slik de har lyktes med i Kragerø. Dessverre må vi konstatere at hovedregelen er at RV blir stående alene i å forsvare det lokale kraftselskapet.

Det er stort behov for å få fram kunnskap om hva som skjer i kraftmarkedet. Kraftkokeboka er et forsøk på det. Den kommer egentlig veldig sent. Kampen pågår nå og de fleste kjemper hver for seg. RV er ikke i stand til å dra opp en

landsomfattende front mot privatiseringen av kraftselskapene. Men vi skal gi våre bidrag. Dette heftet er ett.

Helge Galtrud, RV-representant i Lillehammer kommunestyre, sa i sitt innlegg mot fusjonen mellom Lillehammer og Gausdal Energiverk (LGE) og Hamarregionens Energiverk (HrE):

«– Hele opplegget rundt fusjonen synes å være å tjene mer penger. Det er heller ikke problematisert at eieren av LGE faktisk også er kunde i selskapet. Og eier er jo i bunn og grunn folk flest. Med sammenslåingen er det økt fare for at den offentlige styringen blir borte. Fusjonen er en posisjonering for framtidig salg. Ved å gå inn for sammenslåing kapitulerer vi for markedskreftene.»

(Gudbrandsdølen/Dagningen 23. mai 2000)

RØD VALGALLIANSE REISER DISSE PAROLENE:

■ gå i mot alle forsøk på privatisering av kommunale kraftselskap

■ gå i mot fusjoner, fusjoner er bare å legge til rette for privatisering
■ gå i mot forsøkene på å redde kommunens økonomi med kraftpenger, reis kampen mot statens økonomiske politikk nå

KNYTT KRAFTFRONTEN OPPTIL AKSJON FOR VELFERDSSTATEN

Fusjons-privatiserings-bølgen går over hele landet. For hver nye fusjon må det reises politisk kamp. Fronten må utvides, bygges kontinuerlig, nye alliansepartnere må søkes. Det er naturlig å knytte «kraftfronten» til fagbevegelsens «Aksjon for Velferdsstaten». Denne kampen handler om politisk styring, om å forsvare folkets kontroll over naturressursene. Kampen mot privatisering av kraftselskapene er like viktig som kampen mot privatisering av Statoil.

Arbeidsutvalget i Rød Valgallianse, 8. juni 2000

Den nasjonale kampen om konsesjonslovene

Konsesjonslovene om kraftrettene utløste en stor politisk kamp etter unionsoppløsningen med Sverige i 1905. I 1906 stod sterke utenlandske kapitalgrupper klare til å kjøpe opp og skaffe seg kontrollen over store deler av de utnyttbare fossefalla i Norge. Skulle det bare skje?

Årene etter unionsoppløsningen, de første 10-årene, er perioden med industrialismens gjennombrudd i Norge. Striden om den industrielle moderniseringen ble i Norge en strid om statens rolle – og om konsesjonslovgivingen. Etter 1905 var det sterke nasjonale strømninger i det norske folk. Det ble etterhvert stor enighet i Stortinget om å utvikle konsesjonsregler overfor utenlandsk kapital som kunne gi nasjonale fordeler og fortrinn – både til norsk industri, lokal-samfunn og almenne samfunnsinteresser. Allerede i Statsborgerloven av 1888 ble det gitt regler som begrenset utlendingers adgang til å erverve fast eiendom i Norge.

Investeringenes veldige omfang og det forhold at kapitalen for en vesentlig del var utenlandsk, førte til at spørsmålet om konsesjonslovgivning ble et dominerende politisk stridsspørsmål i årene fram til første verdenskrig.

«PANIKKLOVENE»

Striden ble innledet da den radikale stortingsrepresentanten fra Venstre, Johan Castberg, spurte: «Hva agter regjeringen at foretage til forebyggelse af, at vort lands vandkraft mere og mere gaar over i utenlandske hænder?». Situasjonen var blant annet at The Sun Gas Company (senere Alby United Carbide Factories) skaffet seg kontrakt over Tyssovassdraget i Odda den 28. februar 1906. Den største karbidfabrikken i verden skulle bli bygd i Odda i Hardanger. Regjeringen Michelsen grep saken umiddelbart og Odelstinget vedtok den 7. april 1906 konsesjonsplikt for utenlandsk kapital – de såkalte «panikklovene» – og nedsatte deretter en komite for å utrede ytterligere lovgiving. I første omgang ga lovene regjeringa anledning til å knytte nasjonale vilkår til vassdragskonsesjonene. Bare Høyre var motstander av dette konsesjonssystemet og en slik statlig innblanding i 1906.

KAPITALISMEKRITISK?

Det var senere den første Venstre-regjeringen til Gunnar Knudsen ved Johan Castberg, justisminister 1908-10, som fremmet forslag til konsesjonslover. Disse lovene bygde på et perspektiv som fagbevegelsen delte og de fikk støtte fra Arbeiderpartiet. Lovene bygde på det kapitalismekritiske – statlig styring over kapitalen. Man kunne ikke stole på «de

økonomiske kræfters frie og uhindrede spill» når det gjaldt «vassdragenes utnyttelse i industrielt øiemed». Det krevdes «en kontrollerende og regulerende indflytelse fra det offentliges side». Vassdragenes sentrale betydning for industrialiseringen tilsa at de måtte betraktes som «nationale herligheter av saa stor almen og samfunnmæssig vigtighet» at det offentlige måtte sørge for at de ble utnyttet «paa den for det almene vel heldigste maate».

Castberg polemisererte både mot denne liberalistiske modernisme som Høyre stod for og den nasjonalkapitalistiske modernisme som var linjen til den tidligere regjeringen Michelsen. Sistnevnte ville favorisere norsk kapital foran utenlandsk, men undervurderte faren for «fortrængsel av statens og almenhetens interesser» i følge Castberg. Gunnar Knudsen sin regjering vant altså fram med sin såkalte sosialradikale linje i konsesjonslovgivningen.

I 1909 vedtok Stortinget med Venstre og Arbeiderpartiets stemmer konsesjonslover for ervervelse av fosser, skog mineralforekomster og annen fast eiendom, med strenge vilkårsbestemmelser for såvel norske som utenlandske selskaper.

Opprinnelig var formålet med konsesjonslovene å bevare landets naturressurser for norske borgere og å hindre at de ble gjenstand for rovdrift og spekulasjon. Lovene ble etterhvert svært omfattende. Ervervsloven for vassdrag, reguleringsloven og bergverksloven ble utviklet. Dette byggverket av konsesjonslover ble slutført gjennom de omfattende industri-konsesjonslovene og vassdragsreguleringslovene i 1917. Det var kamp om viktige deler i lovverket slik som hjemfallsretten. Konsesjon for erverv av vassdrag ble gitt for en viss periode og etter at periodens utløp (60 - 80 år), skulle vassdraget med installasjoner overdras til staten uten vederlag. Vederlagsfri hjemfallsrett skulle etter loven av 1909 også komme til anvendelse overfor norske selskaper, dvs at utbygde industrianlegg basert på billig kraft fra utbygde vassdrag, i fremtiden skulle kunne overtas av staten uten vederlag. Spørsmålet om dette var i strid med Grunnloven ble avgjort av Høyesterett i 1918. Med 4 mot 3 stemmer vedtok Høyesterett at bestemmelsene ikke var i strid med Grunnloven.

NASJONAL PROTEKSJONISME

Dette var i sitt vesen en form for nasjonal proteksjonisme i et land som var kapitalfattig, men rikt på naturressurser, ikke minst fossefall. Disse lovene ga grunnlag for industrireiseing under nasjonal samfunnsstyring.

Hovedinnholdet i disse konsesjonslovene var:

– de ga staten rett til å sette vilkår for konsesjon og hvordan virksomheten skulle drives

– de ga staten mulighet til å si nei til konsesjonssøknader

– de ga staten rett til å trekke konsesjon tilbake eller fastsette tvangs-

mulkt om det ble vesentlig brudd på konsesjonsvilkårene

– de ga staten hjemfallsrett over fosser og kraftproduksjon

– de ga staten sikre løpende inntekter fra avgifter på kraftproduksjon

– de sikra kommunene lokal kraft til forbruk og småindustri

– de ga staten rett til å sette restriksjoner på de formål som kraft kunne brukes til

– staten kunne fastsette graden av foredling av produktene i Norge

– staten skulle få mulighet til å kjøpe produkt som hadde mye å si for norsk næringsdrift og forbruk

– de utenlandske datterselskapene skulle ha hovedkontor i Norge, og styre-flertall og -leder skulle være norske statsborgere

– det ble innført nasjonal fortrinnsrett for norske maskin- og materialleveranser, bruk av norske arbeidere og funksjonærer, og bruk av norsk forsikring ved de utenlandsk-finansierte anleggene

Klarere innkjøpsregler for fortrinn av norske leveranser kom inn i konsesjonslovene i 1927. Utenlandske anbud kunne bare hentes inn om det bare var en norsk leverandør. Selv i disse tilfellene, skulle det norske anbudet gjelde, om det ikke lå mer enn 15% høyere i pris enn det utenlandske, etter at toll var trukket fra. Dette kunne gi et effektivt vern på 25-30%.

Disse reglene var med på å legge forholdene til rette for en omfattende og avansert anleggsbransje og verkstedindustri i Norge. Kraft- og industrianlegg her i landet er for en stor del blitt bygd opp av norske firma og norske arbeidere.

HVA KAN VI LÆRE AV HISTORIA?

Vi ser at de politiske kreftene som ville

Kraftkokeboka advarer mot utenlandsk kapital.

bygge opp en selvstendig nasjon etter unionsoppløsningen, måtte ty til et omfattende lovverk for å kunne gjennomføre en industrireiseing og en kraftutbygging på nasjonens premisser. Industrisamfunnet vokste fram. Kapitalismen blomstret, arbeidsfolk ble brutalt utnyttet i en lang arbeidsdag. Men kapitalismen ble styrt med viktige lover som hindret rå utplyndring og som samtidig sikret landet inntekter som den politiske delen av arbeiderbevegelsen kjempet om kontrollen med og fordelinga av.

SITUASJONEN I DAG

I dag ville ikke dette kunne gjennomføres. De nasjonale strateger sine visjoner fra begynnelsen av det forrige århundret har ikke gode vekstvilkår i dagens markedsøkonomi. De felles konkurransereglene i EU forbyr nasjonale konsesjonslover som favoriserer nasjonale interesser. Utenlandske og innenlandske selskap og innbyggere skal behandles likt. Diskriminerende lovgiving og praksis er forbudt, både ved EU-medlemskap og i EØS-avtalen. Skjer slikt blir vi raskt trukket inn for ESA-domstolen.

Det kan være nyttig å ha dette i tankene når vi nå kjemper mot markedsliberalismens innmarsj i «kraftmarkedet» – våre nasjonale naturressurser – og ser hvordan partiene og deres representanter åpner kraftselskapene for privat og utenlandsk kapital.

Artikkelen er tatt fra Kraftkokeboka og bygger på kapitler i Terje Kollbotn sitt «krafthefte» fra 1993 og Knut Henning Thygesen sitt «energihefte» fra 1995.

Andre kilder:

Tidens Leksikon: «Konsesjonslovene»
Rune Slagstad: De nasjonale strateger, fra side 136

JAMES CONNOLLY

– sosialistisk teoretiker og strateg

■ ■ 'Grunnlaget for ein nasjonal revolusjon er borte til og med i det tilbakeleggjande Irland' (Leo Trotskij, Nashe Slovo juli 1916)

■ ■ 'Den som ventar ei rein sosial revolusjon vil aldri oppleve det. ... Irarane sin tragedie er at dei gjorde opprør for tidleg...' (Lenin, Sbornik Sotsial-Demokrata, nr. 1)

Desse dommane felte Trotskij og Lenin over eit irsk opprør mot britisk styre i 1916. «Påskeopprøret» som det er blitt kalla, blei gjennomført av ei gruppe militante republikanarar og sosialistar som ynskte å lausrive Irland frå unionen med Storbritannia og opprette ein irsk republikk. Den irske arbeidarleiar James Connolly var ein av strategane bak opprøret. Samstundes var han Irlands fremste sosialistiske teoretikar.

FATTIGDOM OG RADIKALISME

James Connolly blei fødd i 1868 av irske foreldre i ein irsk ghetto i Edinburgh. Han måtte ut i arbeid allereie i 10-årsalderen og støtta tidleg opp om den radikale fagrørsla som vaks fram i Storbritannia på slutten av 1800-talet. I 1898 blei han invitert til å bli organisasjonssekretær i Dublin Socialist Society som var ei undergruppe av det britiske Independent Labour Party. Grappa strevde med å utvikle ein eigen irsk profil som kunne appellere til dei irske arbeidarane. Connolly gav organisasjonen eit nytt namn; Irish Socialist Republican Party (ISRP) og bygde dessutan opp ei irsk arbeidaravis – Worker's Republic. Han publiserte dessutan massevis av pamflettar om spørsmål som sosialisme, nasjonalt sjølvstende og religion.

Fattigdommen i Dublin førte etter kvart til at Connolly måtte emigrere med familien til USA i 1903. Tanken var at Connolly-familien skulle busette seg i USA for godt, men slik gjekk det ikkje. Han rauk uklar med sosialist-guruen de Leon då han freista å organisere ei eiga irsk sosialistgruppe. Connolly meinte at for å få kontakt med eit breidare spekter i dei enkelte ghettoane, var det ein god idé å lage nasjonale undergrupper. Dette var de Leon og leiinga usamde i; ei samling av arbeidarane var avhengig av at den kulturelle og språklege bakgrunnen til arbeidarane blei nedtona, ikkje framheva. Etter brotet med de Leon var Connolly med på å grunnlegge den vidgjetne fagorganisasjonen «Industrial Workers of the World», før han i 1910 reiste tilbake til Irland for godt.

STREIK, PARTIDANNING OG KRIG

I det Connolly kom tilbake til Irland var det to kampar som blei stadig intensivert; den nasjonale kampen for irsk sjølvstende og kampen for fagorganisering av ir-

Arbeidarleiar James Connolly er framleis eit symbol på kampen mot undertrykkinga i Irland.

ske arbeidarar og bygginga av eit irsk arbeidarparti. I 1909 hadde ein ny fagorganisasjon, Irish Transport and General Workers Union (ITGWU), blitt danna av den store irske arbeidarleiar James Larkin. Connolly kasta seg saman med Larkin inn i organiseringsarbeidet. Det kulminerte med ein storstreik og ein påfølgande langvarig lockout i 1913 der arbeidarane måtte kjempe mot ein storkoalisjon av borgarskapet, kyrkja og det største irske nasjonalistpartiet. Konflikta vara i åtte månader og innebar ekstreme påkjenningar for arbeidarane. ITGWU tapte konflikta, men på lengre sikt kom streiken til å resultere i ei markert radikaliserings av delar av arbeidarrørsla.

Arbeidet med å bygge eit uavhengig irsk arbeidarparti hadde starta eit par år før stor-konflikta. I 1914 fekk partiet si endelege form og tok namnet Irish Trade Union Congress and Labour Party (ITUCLP). Samstundes passerte eit vedtak om irsk sjølvstyre gjennom det britiske parlamentet, noko som opna for at arbeidarpartiet kunne stille til val i eit nytt irsk parlament. Kort tid etter braut imidlertid den fyrste verdskrigen ut, og dei britiske styresmaktene utsette gjennomføringa av sjølvstyrevedtaket.

Spørsmålet blei nå om den irske arbeidarrørsla skulle støtte krigføringa, eller gå mot krigen slik sosialistar i alle land hadde proklamert før 1914? Connolly oppfatta krigen som ein imperialistisk britisk krig, og meinte at irske arbeidarar burde utnytte britanes vanskar til å gjere opprør i Irland. Andre, særleg i Belfast-området, meinte det var ei plikt å støtte den britiske krigføringa og mange melde seg til krigsteneste. Connolly fortsatte imidlertid kampanja mot krigen. Han harsellerte særleg med det britiske argumentet om at britane deltok i krigen for å forsvare Belgias sjølvstende mot dei tyske åtakane: «Storbritannia vil verne om Belgia sitt sjølvstende. Men kven skal verne om Irland sitt sjølvstende?»

PÅSKEOPPRØRET

Den krasse kritikken av krigføringa førte Connolly saman med dei radikale republikanske krinsane som også fordømte krigen. Desse heldt til i det hemmelege broderskapet Irish Republican Brotherhood (IRB) som blant anna hadde støtta arbeidarane under den store streiken i 1913. Ein fraksjon innan IRB byrja etter kvart å planlegge eit væpna opprør mot dei britiske styresmaktene. James Connolly blei innvidd i planane og støtta idéen. To paramilitære grupper utgjorde kjernen i opprørsstyrkane; den IRB-kontrollerte Irish Volunteers (seinare IRA) og arbeidarhæren som blei danna under storstreiken, Irish Citizen Army, under leiing av James Connolly.

Opprøret blei på mange måtar ein fiasko, og det blei slått ned på mindre enn ei veke. Oppslutningen var ikkje som forventet, og opprøret såg ut til å føye seg inn i den lange rekka av mislykka irske oppstandar. 15 personar blei avretta, medan 3000 blei arresterte. Connolly blei avretta av britiske soldatar bunden til ein stol, fordi han var for skadd til å stå oppreist.

Dei knallharde britiske straffereaksjonane gjorde at motstanden mot dei britiske styresmaktene auka dramatisk. Få år etter avrettingane blei opprørarane sett på som heltar av dei fleste irar, og dei britiske styresmaktene blei møtt av ei stadig intensivert geriljakrigføring frå Irish Republican Army (IRA). Påskeopprøret intensiverte slik kampen for sjølvstyre som kulminerte med opprettinga av den irske fristaten i 1921, og til slutt den irske republikken i 1937.

ARVEN ETTER CONNOLLY

Arven etter Connolly har gjort seg mindre gjeldande på det sosiale området, enn på det nasjonale. Connollys draum om ein sosial revolusjon blei ikkje realisert. Ikkje i noko land i Vest-Europa har arbei-

darpartiet vore så svakt som i Irland, og etter kvart kasta det irske arbeidarpartiet mykje av Connollys revolusjonære sosialisme på båten.

Trotskistiske grupperingar og fleire historikarar har kritisert Connolly og hans arbeid for irsk nasjonalt sjølvstende. Det blir hevda at Connolly støytte frå seg dei protestantiske arbeidarane i nord, og slik hindra ei sameining av arbeidarane. Connolly står imidlertid framleis høgt i kurs hjå mange irske sosialistar og republikanarane både i den irske republikken og i Nord-Irland. Utallige veggmaleri av Connolly på husveggar rundt om i dei katolske bydelane i vest- og nord-Belfast er eit tydeleg uttrykk for den posisjonen Connolly har i den republikanske tradisjonen.

KONKLUSJON

Å gå systematisk gjennom Connollys teoretiske virke, blir for omfattande i denne omgang. Men nokre få poeng er det viktig å understreke. For det fyrste: Det er liten grunn til å tru at dei irske arbeidarane ville vore meir sameinte om Connolly og andre hadde ignorert den nasjonale kampen. Kampen for irsk nasjonalt sjølvstende var ikkje kun ein nasjonalistisk symbolsak, men ein progressiv kamp mot diskrimineringa av katolikane. Å få med seg dei protestantiske arbeidarane i kampen mot denne diskrimineringa, lykkast i liten grad. Ikkje fordi Connollys strategi slo feil, men fordi mange protestantiske arbeidarar støtta diskrimineringa.

For det andre: Connolly levde ikkje i eit politisk vakuum der politiske strategiar kunne klekkast ut uforstyrta av den politiske røynda. Ein sosialist som ynskjer å vere meir enn ein skrivebordsteoretikar må orientere strategien i forhold til terrenget, snarare enn etter eit utopisk ynskje-terreng. Irland var eit svært katolsk og relativt lite industrialisert land der den politiske debatten hovudsakleg dreidde seg om nasjonalt sjølvstyre. Dette måtte nødvendigvis sette eit visst preg på dei strategiane som blei vald.

For det tredje: Mange har ein tendens til å dele Connollys politiske liv opp i delar og sette desse opp mot kvarandre. Sosialisten blir sett opp mot nasjonalisten; syndikalist mot marxisten, teoretikaren mot strategen osv. Ei slik tilnærming er eit resultat av ein freistnad på å plassere sosialistiske teoretikarar i ferdig definerte båsar og å kritisere dei som ikkje er 'reine og ranke' nok til å puttast i bare ein bås. På denne måten ignorerer ein kanskje det mest slående ved sosialisten James Connolly: Hans evne til å stadig utvikle teoriane vidare, kombinere ulike element og kanskje fremst av alt; å knytte teoriane saman med praktisk revolusjonær verksemd.

Sissel Rosland er medlem i Bergen RV og Irlandsforskar ved universitetet i Bergen

Hess er død... Hagen lever...

Antirasistene greide det igjen. Nynazistene fikk ikke marsjere der de ville. Vi var 10.000 på Youngstorget. Nå må de snart innse det, Hess er død, og det for alltid!

FIASKO FOR NYNAZISTENE

Lørdag 19. august skulle nordiske nynazister marsjert i Oslos gater for å hedre den døde naziføreren Rudolf Hess. Etter mange avslag fra politiet, og en enorm jobb fra antirasister, ble de forvist til Askim. Nynazistene var ikke flere enn et par titalls, og de gjorde bare et stakkarslig inntrykk. De glemte fort lovnadene om å trampe ned motdemonstranter, og løftet om å opptre umaskert ble også glemt, med unntak av Terje Sjølie som mange mener ikke har noe å si til å miste.

SEIER FOR ANTIRASISTENE

Liksom naziene arrangerte en kjempEFIASKO, arrangerte antirasistene det motsatte. 10.000 mennesker møtte opp på Youngstorget for å vise sin avsky og forakt mot alt det nynazistene står for. Det norske folk har opplevd nazister i Oslos gater før. Det er åpenbart at fem års okkupasjon ga en vaksinasjonseffekt som fortsatt sitter i.

Den brede mobiliseringen frem mot folkefesten på Youngstorget savner sannsynligvis sidestykke i norsk etterkrigshistorie: Jøder, kristne, muslimer, buddhister og human-etikere gikk sammen med alle de politiske partiene, fagbevegelsen og stort sett det som kunne krype og gå av øvrig organisasjonsliv. Fire statsråder og flere partiledere var blant de fremmøtte på Youngstorget hvor konferansier Åse Kleveland hadde stram regi. Biskop Stålsett åpnet ballet og ble fulgt opp av Kleiv Fiskvik fra Oslo LO, Imre Hercz som mistet 40 familiemedlemmer i Auschwitz og Lars Gule fra Human-Etisk Forbund. Skuespilleren Petter Lindbæk fremførte Arnulf Øverlands dikt «Du må ikke sove», så mange fikk frysninger på ryggen. Da Kleveland avsluttet det hele med å lede an i felles avsyngning av «Min tanke er fri», var det mange som hadde tårer i øynene. Allerede her, rett før nazistene begynte å marsjere flere mil borte, forstod alle at seieren var et faktum. Hatets og voldens talsmenn var overdøvet.

Av Randi Holmelid

Mens de norske nynazistene forblir en isolert utgruppe er Frp blitt størst i landet. Anne Steinsland bor i Askim i Østfold, der nazistene kom på uventet besøk. Hun er også medlem i Fellesforbundet der Frp har 30% oppslutning. Opprør har spurt henne hvordan hun ser på situasjonen.

– Jeg merker på jobben hos meg at flere og flere vil stemme Frp, også fornuftige folk. De andre partiene virker helt ubrukelige. Hagen har tatt over mye av RVs politikk og fører den mer effektivt frem enn RV har klart. Frp og RV har mye av den samme retorikken, det vil si at vi er flinke til å si hvem som har skylden. Men der RV skylder på de rike, gjør Frp innvandrerne til syndebukker. Det kan vi jo ikke gjøre.

Med veksteh i stemmetallet er Frps velgergrunnlag svært sammensatt. Blant annet er det sterkt kjønnsdelt. Mens 37% av alle menn i Norge kan tenke seg å stemme på partiet er andelen 18% for kvinner. Anne Steinsland tror det er mulig å slå en kil inn i Frps velgermasse, blant annet ved å stå for en klassepolitikk.

– Tidligere gikk det mye på innvandrerhets, det nye er bensinprisene og at helsevesenet er for dårlig. Menn i industrien er ofte opptatt av avgiftene, mens kvinner er mer opptatt av offentlig sektor. Noen gutter synes også at Siv Jensen er topp. For mange er det enklest å forholde seg til de nære ting. Derfor må RV avsløre hva Hagen og co. står for i hverdagen, for eksempel innføring av to karensdager.

– I Østfold er det åpen kamp om partiet, og den antirasistiske fløyen mobiliserer for å få kastet Hedstrøm. Flere av dem er for fri innvandring og like radikale som RV på akkurat det spørsmålet. Men de er liberalister og vil ha fritt spill for markedskreftene.

Hvordan møter vi da Frp-offensiven?

– Jeg var nettopp i Sverige og diskuterte med folk fra Vänsterpartiet. De har fått oppslutning på en venstreradikal politikk, selv om mye sikkert også skyldes partilederen Gudrun Schyman som er veldig populær. Vi bør studere mer hva de har gjort. De er jo ikke bare som SV, det finnes en venstreside i partiet. Jeg tror det er mulig for RV å vinne frem mot Frp, selv om det er tungt.

Bjarke Friborg

RVs innvandrerkonferanse

Av Ana Lopez og Bjarke Friborg

Før sommeren arrangerte RVs innvandrerrutvalg konferanse på partikontoret i Oslo. 20 personer var innom, og tilsammen representerte de nesten det samme antallet nasjonaliteter. Hugo Sandoval fra Trondheim innledet med å stille spørsmål ved om personer med innvandrerbakgrunn ble tatt alvorlig i Norge, inkludert innad i venstresidens partier.

– Premisser for integrering i det norske samfunnet lages av andre, fastlo Sandoval. – Selv om det fins ordninger som gir innvandrere noen muligheter til adgang til utdanning og arbeidsmarked, er det ingen garanti for at disse ordninger fører til reel integrering. Alt er basert på norske sosiale og kulturelle premisser. I liten grad diskuteres innvandrernes behov, ressurser og følelser.

Sandoval etterlyste også oppfølgingen av RVs antirasistiske manifest, som ble vedtatt på landsmøtet i 1997. Her fastslår RV sitt syn på innvandring, integrasjon, flyktningepolitikk og mye mer. Det var mye diskusjon rundt dokumentet på forhånd, men ingen systematisk oppfølging i ettertid, mente Sandoval.

KVINNEKAMP OG KLASSEKAMP

Antonia Samaniego og Madhu Sharma tok deretter opp de særegne forhold for innvandrerkvinner i Norge, med spesiell vekt på hjemmet og arbeidslivet. Tvangsekteskap, kønemishandling og religion er svært vanskelige tema som gjør at mange damer går rundt og er deprimerede. Dette punktet var det mest velbesøkte på seminaret, og innleiderne hadde invitert flere innvandrerkvinner til å dele sine erfaringer med de fremmøtte.

Antonia Samaniego gikk nøye gjennom de lovene som sikrer formell likestilling og som kan brukes mer aktivt. Det kom frem hvor viktig informasjonsvirksomhet er for at innvandrerkvinner kjenner til sine rettigheter, og hvor viktig det er å skape møtesteder mellom ulike grupper. Hvis man verken kan lese eller skrive kan slike møtesteder bli helt sentrale.

Men også i arbeidslivet hadde kvinnene problemer. Streiken i hotell- og restaurantbransjen for et par år siden ble da dratt frem som et bra eksempel på at innvandrerkvinner selv tok opp kampen for å bedre sin situasjon. Bransjen er dominert av kvinner, utlendinger og personer med korttidskontrakter, noe som tidligere har gitt problemer i forhold til organisering. I denne kampen klarte man å samle ulike grupper til kamp for felles saker, og mange høstet viktige erfaringer.

– Innvandrerkvinnenes frigjøring må være innvandrerkvinnenes eget verk. Vi kan støtte dem, men ikke kjempe kamper på vegne av dem. Slik lød den samstemte konklusjonen fra både innledere og deltakere.

SKOLEN

Antonio Trivilino gikk nøye inn på å analysere det norske skolesystem og hvordan enhetsskolen undergraves av små bevilgninger i et av de rikeste land i verden.

Dessuten tok han opp spørsmålet om morsmålsundervisning, eller mangelen på den.

– Innvandrerforeldre har bestandig intuitivt visst at morsmålsundervisning er viktig for at barn skal tilegne seg en helhetlig språklig kompetanse og en god begrepsforståelse. Dette er forutsetninger som er nødvendige for faglig fremgang og kunnskapstilegnelse.

– Vi er klar over at i migrasjonsprosessen vil noe gå tapt og noe vinnes. Det som bekymrer oss foreldre er at det som tapes er større enn det som vinnes. En tilhørighet går tapt uten at den norske vinnes. En funksjonell tospråklig vil skape et harmonisk menneske som hører hjemme både i Norge og det opprinnelige hjemlandet.

Under den påfølgende diskusjonen kom deltakerne blant annet inn på utbredelsen av privatskoler, og på uenigheten i Oslo RV rundt støtte til private muslimskoler.

ARBEIDSLIV OG INTEGRASJON

Den andre delen av seminaret hadde fokus på integrasjon og innvandrere i arbeidslivet. Gunhild Aakervik fortalte om sitt arbeid gjennom 16 år med den internasjonale vennsgruppa på Romsås, og beskrev utfordringene med å gi folk selvtilit selv om de ikke fikk arbeid eller var arbeidsuføre. En måte å komme seg videre på er kvalifisering gjennom organisasjonsarbeid, som ofte gir anledning til selvrefleksjon. Innleideren ga også flere eksempler på hvordan mange over tid hadde klart å ta en utdanning eller å skaffe seg nytt arbeid.

Saken er at det ikke alltid er lett å skaffe seg arbeid når man har innvandrerbakgrunn. Juan Carlos Orieta gikk grundig gjennom prosessen frem mot en ansettelse, fra innkallingen til vurderingen. Mange blir rett og slett valgt bort fordi de har «feil» navn, til og med hvis de er flinke i norsk og har papirene i orden. Orieta trakk frem at de tillitsvalgte har rett til å følge med helt fra begynnelsen og at det gir mulighet for å påvirke. Men det er svært få tillitsvalgte med innvandrerbakgrunn. Hans oppfordring var derfor at RVere måtte engasjere seg mer i å drive frem flerkulturelt fagforeningsarbeid.

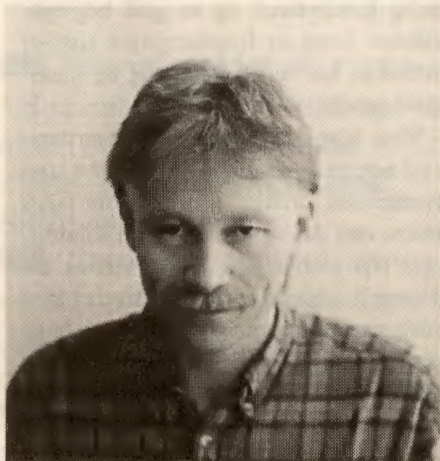
Siste punkt på programmet var Rolf Aakervik som forsøkte å dra opp de store linjene i norsk flyktningepolitikk og å summere opp de viktigste punktene i integrasjonsarbeidet.

INNSPILL TIL RV

Konferansen forsøkte underveis å komme med innspill til RVs og innvandrerrutvalgets videre arbeid. Flere viste til Antirasistisk Manifest fra 1997, som fremdeles har mye bra i seg og som flere burde benytte seg av. Konkret bør det likevel opp til ny gjennomgang på landsmøtet i 2001. Det ble også fremmet krav om at RV bør ha en innvandrer som talsperson på området, og at det må settes av midler til å følge opp dette målet. Uansett må det gjøres en større innsats for å sikre mange personer med innvandrerbakgrunn på valglistene og at flere tar tillitsverv i partiet.

– RV må gjøre seg relevant for ungdomsmiljøene med innvandrerbakgrunn, lød dessuten oppfordringen fra Rolf Aakervik. – Her det er mye forbannelse, som i dag blir fanget opp enten av gjenger eller av andre miljøer som står RV fjernt. Dette kan fort bli en alvorlig situasjon.

Felles samling på venstresida - ønskedrøm eller mareritt?

Hvordan arbeide parlamentarisk? Skal RV satse alt på egne lister i alle kommuner og arbeide med det så lenge det er håp om å få til en slik liste? Eller skal vi før valgkampen starter ha et mer åpent syn på dette slik at det er mulig å stille RV-liste der det er naturlig og ellers jobbe for at RV-ere blir representert via ulike samarbeidsopplegg i flest mulig kommunestyre?

Vi må heise det røde flagget!

RV er et revolusjonært parti som ønsker bevegelse nedenfra, vi ønsker at folket skal ta makta og befeste den ved hjelp av folkelige organisasjoner. Vår grunnleggende ide er at den private eiendomsretten til produksjonsmidlene, arbeidskrafta og kunnskapen må opphøre. Det må skapes et samfunn med kollektiv eiendomsrett der ingen skal styre og herske over andre i et fastspikra herre- og slaveforhold. Alle skal ha en likeverdig mulighet til å skape og påvirke samfunnsutviklinga. Dette er ingen enkel og kortvarig snuoperasjon som en gang for alle vil bli løst ved en revolusjonær samfunnsomveltning. RVs mål er et samfunn der samfunnspyramiden er snudd på hodet og i neste omgang omskapt til et hjul der alle deltar, der alle både styrer og blir styrt, der skillet mellom åndsarbeid og kroppsarbeid viskes ut og økonomiske ulikheter fjernes. Da kan vi snakke om frihet og likeverd for menneskeheten.

RV må aldri styre på vegne av folk!

For å ta noen få skritt på denne veien må folk lære seg å delta, planlegge, bruke yttingsfriheten og ta avgjørelser som endrer samfunnsutviklinga. Partiet RV kan derfor ikke ha som et genuint mål at vi på vegne av folk skal styre enten det gjelder kommuner, fylker og stat. Veien fra «nødvendighetens til frihetens rike» er mye lenger enn det Marx så for seg. Jeg tror derfor rolla til et parti med det klasseløse samfunn som mål må være å skape folkelige bevegelser, delta i de rettferdige opprøra og bevegelsene og påvirke dem med vår ideologi, tilby studier og bidra til viktige diskusjoner og avgjørelser.

Her vil jeg være så prinsipiell som å hevde at RV aldri må ta makta i staten, uansett om vi velges inn eller plasseres som følge av en revolusjonær situasjon. Slik gikk det med bolsjevikpartiet etter den russiske revolusjonen i 1917.

Det var ikke kommunistenes opprinnelige syn at statsstyringa skulle utøves av partiet. Tvert imot var det sovjetmodellen eller rådsforfatninga som skulle gi folket direkte innflytelse. I boka «Staten og revolusjonen» nevner Lenin omtrent ikke partiets deltakelse i statsforfatninga med et ord. Tvert i mot handler det om hvordan arbeiderklassen og folket sjøl, med utgangspunkt i Pariserkommunen, må erstatte den indirekte parlamentariske modellen med direkte folkevalgt makt, uten privilegier, uten sannhetsministerier eller «levebrøds-sosialister».

RV må ha ryggrad til overleve uten gallupslyer eller deltakelse i TV-paneler.

Et viktig spørsmål er sjølsagt om RV som sjølstendig parti vil overleve en forsterka tendens dersom partiet går inn i ulike samarbeidskonstellasjoner i de parlamentariske valga. Ut fra synspunktene jeg innledningsvis hevda, mener jeg RV må kunne klare å overleve uavhengig av om vi stiller 50 eller 150 egne lister ved et kommunevalg. RV må først og fremst bli målt ut fra den rolla vi spiller i de politiske kampene, ut fra den tilliten folk har til oss og den styrka vi utgjør som nyttig redskap for de progressive kreftene i samfunnet. Derfor må RV som parti bare ha én særinteresse/strategi og det må være partibygging, gjøre partiet i stand til en lang og seig jobbing for vårt langsiktige mål, uttrykt som det klasseløse samfunnet.

Vi står overfor privatisering, kommunesammenslåinger og andre avdemokratiseringsforsøk. Sentralisering og raseering av offentlige tjenestetilbud krever sterke motkrefter. Slik sett er kommunistene med kort avstand mellom de som berøres og de som styrer ikke helt uten betydning, i alle fall på kort sikt. Uten å være naiv tror jeg en sterk venstreopposisjon i noen tilfeller kan hindre enkelte framstøt og i alle fall bidra til en ytterligere politisering av disse spørsmåla. Vi har i mange år snakka om et kommuneopprør mot staten. Et slikt opprør må for RV være viktigere enn på hvilken måte vi er representert. Det som er viktig er at vi spiller en viktig rolle i enhver progressiv og folkelig bevegelse som peker framover i retning av partiets mål.

Nei til 'minister-sosialisme'

Jeg hevda at RV som parti ikke skal «ta makta» i statsapparatet. Tar vi en gitt situasjon der RV oppnår 40 % i valg, skal partiet da ta regjeringsmakta innafor ramma av det parlamentariske systemet med fortsatt kapitalisme, fortsatt deltakelse i imperialistiske prosjekter, fortsatt store ulikheter og mange former for undertrykking som både eksisterer og delvis blomstrer opp? På den ene sida kan en slik posisjon bidra til visse positive endringer, på den andre sida vil høyst sannsynlig partiet forvitte som revolusjonært fordi statsmakt fører til kompromiser og korrumpasjon.

Alle erfaringer viser hittil at revolu-

sjonære partier som har kommet til statsmakt enten de har villet det eller ikke, har degenerert til tross for knallharde krav til oppofrelse og disiplin. Dette henger sammen med at veien fram til det klasseløse samfunnet er lang. Jeg tror at partier som har radikal samfunnsomveltning til fordel for de underkua på programmet, og til sjuende og siste det klasseløse samfunnet, statens bortfall og partiets egen død som mål, ikke vil være i stand til å sitte med den reelle makta i en klassestat samtidig som det skal klare å være en del av folket, uten å skaffe seg privilegier eller innta roller som er uforenlig med partiets grunnsyn. Jeg mener dette også klart er uttrykt i RV nåværende prinsippprogram: «Det er grunnleggende i RVs politikk at det er folk sjøl som må være ei drivkraft for forandring. RVs arbeid kan bare støtte opp om dette arbeidet. Vi kan aldri løse problemene på vegne av folk».

Hvis RV som parti ikke klarer å overleve fordi vi er avhengig av å synes i mediabildet med egne valglistor, vil det være en nødvendig død i skjønnhet. Hvis vi derimot var mer dristig og virkelig tok på alvor at RV er et parti som er til for andre enn oss sjøl, mener jeg vi bør innta en langt mer pragmatisk syn på hvordan vi deltar i de ulike parlamentariske valga.

Styrk Rødt Valgallianse som parti — ta sjansen på nye valg-samarbeidsformer!

Mulig at dette synspunktet er mindre problematisk ved kommunevalg og delvis fylkestingvalg, men hva med kommende stortingsvalg? Er vi villige til å inngå et politisk valgsamarbeid med for eksempel SV i Telemark på ei plattform mot EU, privatisering og norsk imperialism og annet som måtte høre hjemme i et slikt grunnlag. Ut fra dagens forhold kan motytelsen være at RV får 1. vara på Stortingslista til noe som het for eksempel *Sosialist Alternativ i Telemark* med undertittel *Valgsamarbeid mellom SV, RV og partiløse*?

Vil dette styrke RV som parti, vil det bidra til å fremme folk sine interesser, eller vil det kun føre til at folk får feilaktige oppfatninger om SV som et sosialistisk parti på venstresida? Dersom vi på den andre sida ikke engang kan gå inn i et valgsamarbeid med SV, vil det bli stilt spørsmål ved troverdigheten i vårt nåværende prinsippprogram der det står i avsnittet om *Demokratisk sosialisme*: «Men yrings- og organisasjonsfrihet og politisk pluralisme må være grunnleggende i dette samfunnet.»

Jeg synes vi bør ta diskusjonen, blant annet fordi RV som parti fortsatt er svært lite og skjørt og det til tross for valgkamper med både egenprofilering og skarpe ideologiske oppgjør med andre på venstresida i snart 30 år! Jeg tar derfor til orde for at vi må stole mer på egen politikk. Jeg tar ikke til orde for å innlemme RV i andre partier, snarere tvert i mot bygge opp RV slik at vi blir minst «like stort» som SV i et 10-årsperspektiv. Partiet RV må samtidig fokusere langt

mer på å få folk til å støtte vår ideologi og langsiktige mål. Jeg tar til orde for å styrke RV som partiorganisasjon med høyt under taket og romslighet med hensyn til ulike oppfatninger om veien fram mot «frihetens rike».

Ved et ytterligere samarbeid med andre progressive krefter, partier og partiløse, tar vi et videre skritt på veien til demokrati i Pariserkommunens ånd. Det rigide parlamentariske partidemokratiet slik det praktiseres i dag, er et skalleskjul for å holde statsskuta flott. Det bringer oss ikke nærmere «Kommunen» slik Marx beskrev den som en direktevalgt og arbeidende korporasjon, utøvende og lovgivende på en og samme tid, med avskaffing av representasjonspenger, nedsetting av gasjer for alle myndighetspersoner til «en arbeiders lønn», nedbygging av embetsverket og andre nødvendige tiltak som overfører avgjøresansvar til folket og dermed bidrar til å bryte ned det reaksjonære skillet mellom åndsarbeid og kroppsarbeid, mellom de som styres og de som blir styrt. Derfor bør RV søke nye og mer demokratiske uttrykksformer for lokaldemokrati, der et av måla må være å bryte ned kadaverdisiplinen og systemtroen som det tradisjonelle partisystemet representerer.

Vi burde stå sammen med andre i allianser som i hvert fall kan samle en oppslutning på 20% i valg. Det vi trenger er et landsomfattende revolusjonært parti, praktisk orientert med en god dagsaktuell politikk sammen med klare visjoner og virkelige ønskter om et klasseløst samfunn. Et slikt parti må kvitte seg med drepene interne og sekterske krangler om spissfindigheter. Politiske uenigheter må løses ved å lære av praksis og åpne diskusjoner med respekt for andre synspunkter.

RV har i seg muligheten til å bli et slikt parti, dersom vi står sammen om de langsiktige måla. Tida med ideen om partiet som et sannhetsministerium for alt og ingenting er forbi. Det som ikke er forbi er tida med brutal undertrykking og aggressiv kapitalisme. Det er enkelte viktige trekk i tida som vi ikke skal se helt bort fra. Frp har større oppslutning på målinger enn Ap, Ap kommer trolig til å fjerne ordet sosialisme fra programmet sitt og partiledelsen står i spissen for privatisering og tynning av offentlige velferdsordninger som en av metodene for å innlemme Norge i den byråkratkapitalistiske EU-unionen. Nedbygging av demokratiske rettigheter, lav valgdeltakelse, fjerning av fylkeskommuner, ensretting av media og svekking av fagbevegelsen, fører seg inn i strategien for på nytt å gi kapitalismen uinnskrenka makt.

Derfor mener jeg RV på «veien fram» må gjøre to hovedgrep: 1) styrke partiet RV og 2) åpne langt mer for ulike samarbeidsformer i valg og parlamentariske forsamlinger for å styrke motkreftene.

Av Morten Halvorsen,
leder i Notodden RV
(Basert på en innledning på en RV-samling 27.08.00)

Lærdommer fra storstreiken

Av Bjarke Friborg

Denne våren ble det gjennomført den største streiken i Norge siden 1921. I det nyeste nummer av tidsskriftet Internasjonal Sosialisme (nr. 6) forsøker Tim Robinson å oppsummere streikens utvikling og hva for lærdommer som kan utledes. To punkter står sentralt: Storstreiken blir beskrevet som en del av «den anti-kapitalistiske stemningen» som Internasjonale Sosialister mener går som en bølge over verden, et forvarsel om større konfrontasjoner. Robinson tar dessuten til orde for at de heltidstillitsvalgte i fagbyråkratiet er preget av deres rolle som meglere mellom arbeid og kapital, noe som gir dem en tvetydig rolle i konfliktsituasjoner som i vår. Fra dette utgangspunktet kritiserer han også RVs innsats under storstreiken.

Rune Soma arbeider for FO og jobbet aktivt med streiken blant barnevernpedagogene, sosionomene og vernepleierne, det vil si i offentlig sektor. Opprør har bedt ham kommentere Robinsons analyse.

Hva mener du lå bak streiken?

– Storstreiken i privat sektor var først og fremst en følge av at folk er lei av moderasjonspolitikken, i en situasjon der eierinntektene øker og det er lav arbeidsløshet. Det går ikke an å forsvare lenger. Streiken skyldtes misnøye med LOs politikk mer enn en generell «antikapitalistisk stemning». Med høy arbeidsløshet kunne Hågensen fått større oppslutning.

– Det handler også om at det finnes folk høyt oppe i LO-systemet som er klare motstandere av moderasjonslinja, for eksempel Østvold. Det finnes en udefinert motstand på grunnplanet, og så finnes det noen ledere med posisjon til å utløse denne motstanden. Det er veldig viktig med motstand helt opp i sekretariatet.

Er ikke fagbyråkratiet et konservativt lag?

– I og for seg er jeg enig i at fagbyråkratiet er i en mellomposisjon og at det gir en viss konservativ holdning. Men det var ikke derfor de tok opp 3-årsperioden, det er litt søkt. Arbeidsgiverne har lenge hatt et strategisk mål om lengre avtaler som er mer forpliktende og skaper mer stabilitet. Det vil gi fagbevegelsen mindre handlingsrom.

– Når du er i spissen for en streik må du ha

et mål. I dette tilfellet var det ikke revolusjon, men å føre en streik til seier. Derfor var jeg også mot linjen om «streik nok en gang» etter det nye forhandlingsresultatet i privat sektor. Man vinner lite på å tape en streik og å ikke nå sine mål, det er kjempeviktig at folk opplever at de kan vinne.

Hvordan ser du på partienes rolle?

– SV har bevisst meldt seg ut av den faglige kampen, de har sagt klart at «partiene må bestemme». For RVs del er det de indre partikampene på midten av 90-tallet som har presset ut det faglige miljøet. RV som parti har ikke noen selvstendig faglig rolle, ettersom partiet ikke kan agere uten at de sentrale personene er medlemmer. Det ville blitt en intervensjon utenfra. I den situasjonen er det bedre å sende støtteuttalelser, i stedet for å late som man har en tilstrekkelig forankring i arbeiderklassen.

Men RV kunne gjort mer?

– RVs innsats var forskjellig i ulike deler av landet, men det RV alltid kan gjøre er å stille folk og aktivister til rådighet og å støtte opp om de streikende med penger og annen politisk støtte. RV er ikke det AKP en gang var, på godt og ondt. Partiet har ingen kommando over de faglige kadrene, eller en masse folk i tillitsverv som er agenter for partiet. Den dagen RV har gjenopprettet tilliten i arbeiderklassen kan vi spille en annen rolle.

– Det viktigste nå er å jobbe i det faglige nettverket generelt og å styrke venstresiden i fagbevegelsen. Nettverket finnes, men det må styrkes på tvers av partimedlemskap. Dypest sett er Terje Kollbotn og Per Østvold del av det samme «faglige partiet». Det er feil å ensidig satse på rekruttering til sitt eget parti. Likevel må RV også satse på å gjenoppbygge det faglige nettverket i partiet.

Hvordan ser du på mulighetene fremover?

– Det er bedre nå enn det noen gang har vært. Driften vekk fra sosialdemokratiet er reell. Valla blir trolig LO-leder, kanskje med Østvold som nestleder. Det ville vært utenkelig for 10 år siden. Alt dette gjenspeiles nedover i systemet. På klubbnivå er det store muligheter for aktivistisk politikk, mye større nå enn for 20 år siden og på tross av høyredreiningen. Tomrommet etter Ap gir også muligheter for venstresiden.

OM FAGBYRÅKRATIET:

«De som ledet nei-kampanjen var heltidstillitsvalgte på venstrefløyen i LO. Selv om disse er oppriktig forbannet på hvordan systemet fungerer eller er aktive sosialister vil de bli påvirket av byråkratets tilværelse. Så når de skulle lage alternative krav var utgangspunktet ikke forbannelsen nedenfra men elendigheiten på toppen av LO-systemet. At de først valgte avtaleperiodens lengde som det viktigste gjenspeiler deres posisjon som forhandlere. Det er riktig at en tre-årig avtale ville vært en svekkelse av arbeidernes mulighet til å få mer ut av bedriftene. Men i en situasjon der halve folket raste mot forskjeller, millionlønninger og den feilslåtte moderasjonspolitikken, måtte det en byråkratisk tankegang til for ikke å se at det var lønn som kunne samle.

[...] Det er vanskelig å omstille seg når det plutselig kommer en eksplosjon av aktivitet. Også den politiske tilhørigheten til de fleste radikale tillitsvalgte, enten de er preget av maoisme/stalinisme eller sosialdemokratisk reformisme, er en variant av sosialisme ovenfra, der arbeidernes aktivitet alltid kommer etter ledernes manøvrering.

[...] Avstemningsresultatet fra Akershus NKF illustrerer hvorfor det er nødvendig å jobbe med byråkratiet og mot dem samtidig. På medlemsmøtet i Akershus stemte alle unntatt lederen mot det anbefalte forslag og foreninga anbefalte sine medlemmer å stemme nei. 60 prosent fulgte rådet. Med god hjelp fra fagbyråkratiet klarte arbeidsgiverne å holde oppgjøret i offentlig sektor innenfor rammer som de kunne tåle.»

OM RV OG SV:

«Fagforeningsaktivister i SV har lenge vært misfornøyde med partiets ferd vekk fra klassepolitikk. Partiledelsens intervensjon i streiken var at de sendte brev til NHO der de anbefalte sjefene å tone ned fallskjermbruken. I diskusjoner omkring det nye partiprogrammet omtaler SV konsekvent fagforeningsarbeid som et spørsmål om partiets forhold til LO og andre forbund – ikke et spørsmål om hvordan sosialister skal organisere seg som en kraft innenfor fagbevegelsen.

Mange av de radikale tillitsvalgte i Nei-aksjonen er i kretsen rundt Rød Valgallianse. Derfor hadde RV anledning til å ha en innflytelse som overgikk partiets beskjedne størrelse. Men de hadde ikke noen synlig intervensjon med klare handlingsalternativer. Partiets «faglige fløy» drev på med sitt mens «politikkerne» sendte ut støtteuttalelser. (note: Da en aktivist ringte RV-kontoret for å låne en megafon sa telefonsvareren at kontoret hadde «ovale weekender» og var stengt fredag og mandag. Om dette stemmer var partiets sentrale organisasjon ute av drift i fire av seks streikedager!)

OM FREMTIDEN:

«Under storstreiken fantes det ledere som traff stemningen og som forsto streikens politiske karakter. Men det fantes ikke et alternativt lederskap som kunne bygge videre på denne og knytte den til konkrete krav som virkelig ville blitt uholdbare for LO-ledelsen.

[...] Storstreiken viste behovet for et nettverk av aktivister innenfor klassen som kan gi en alternativ ledelse. Et nettverk av militante arbeidere organisert på tvers av bransjer og fag ville være et nødvendig og viktig framskritt i dagens situasjon. Men også dette vil være sårbart overfor mange av de problemene vi har vært inne på. Seksjonalisme, samarbeidskapitalismens ansvarliggjøring av tillitsvalgte og byråkratets konservative innflytelse påvirker også de klareste motstanderne av systemet. [...] Derfor må arbeidere organiseres ikke bare som kampvillige arbeidere men som sosialistiske arbeidere som alltid knytter det konkrete til det generelle – lønnskampen til kampen mot kapitalismen. Og som også er i stand til å gjøre det omvendte.

[...] Motsetningene, klasseforskjellene og misnøyen vokser. Utfallet av kampene som disse motsetningene avler er ikke gitt. Det vil komme an på hvordan vår side er organisert og forberedt.»

OM ANTI-KAPITALISME

«Den norske storstreiken var en del av den antikapitalistiske bevegelsen og en ny vekkelse av kampvilje i arbeiderklassen. Vi er ennå ikke i en periode som årene etter 1968, da man så et oppsving i klassekampen over den industrialiserte verden. [...] Vi vet ikke om vi vil få et slikt oppsving [...]. Ola Storeng i Aftenpostens politiske redaksjon uttrykte bekymring om dette på den første streikedagen:

«På vei inn i det nye årtuset er det ingen som hjelper Stoltenberg og Hågensen med å holde sannheten om den norske samarbeidskapitalismen diskret skjult. Bedrifter blir slaktet og solgt for å få fram verdiene eller kapitalen flyttes fra bedrift til bedrift via større utbytte og ledelsen synes de har krav på sin del av verdiene. [...] Det er ikke sikkert at LOs medlemmer vil akseptere en ny LO-leder som går til valg på fortsatt moderasjon.»

[...] Vi står ikke ovenfor noe offensivt borgerskap som strutter av selvtillit. Tvert om ser vi nå en kapitalistklasse, nasjonalt og internasjonalt, som vet at den har troverdighetsproblemer og at det er en voksende motstand mot systemet deres. «Vi må høre på demonstrantene», sa Clinton i Seattle. Et sentralt spørsmål de kommende årene er om arbeiderklassen kan bevege seg fra å forsvare velferd og sikre sine arbeidsforhold til en offensiv kamp der målet er å reversere utviklingen som vi har sett de siste 20 årene.»

Parti eller valgallianse?

«Gå utenom, sa bøygen» heter en velkjent linje hos Ibsen som handler om den sentrale skavank ved menneskesinnet til å unngå å konfronteres med de ubehagelige spørsmål og fakta. Dessverre er det også slik blant sosialister at de blander opp denne tendensen med mye romantisk ønsketenkning og en grøter alt til for seg.

Det er direkte fælt å lese både Bjarke Friberg og Finn Olav Rolijordet i Opprør nr. 7 når de skriver om navnet på RV: lenger kan man ikke komme det i filologisk tungetale og utenomprat. Det objektive faktum er at medlemsmassen i RV består av feminister, grønne, trotskister, maoister, stalinister, luxemburgianere, rådkommunister, kulturraddisser og dyrebeskyttere.

Dette er en front, eller en allianse, eller en blokk av radikale folk. Hvis noen mener at dette er et revolusjonært marxistisk parti, så betyr det bare at de aldri noen gang kan ha studert noen revolusjonær marxistisk teoretiker.

Det første bud i marxismen er: la oss ikke bedra oss selv, få vekk illusjonene, sannheten er revolusjonær. Det andre bud: man må være ærlig og si sannheten. Det betyr at man må legge bort dette retoriske tullprætet om marxistisk parti og si at RV er det det er: en valgallianse, eller en venstreallianse. Om man ønsker å lure seg selv får man betale for det rundt neste sving.

Jan Hårstad, Oslo RV

Hva er en revolusjon?

Mange mennesker mener en revolusjon ikke nødvendigvis behøver være en væpnet konflikt, vi hører ofte nok om saker av revolusjonerende betydning for ett eller annet, men det er rent ut naivt å bruke ordet revolusjon i politisk sammenheng om en ikke er villig til å bruke væpnet makt, enten i åpen konflikt eller terrorhandling.

Når en RVer fra en eller annen margarinkasse offentlig medgir at han eller hun er revolusjonær, vil alle andre, les alle potensielle velgere av RV, gå ut fra at vedkommende mener å ta til våpen og 99 % av tilhørerne vil trekke overbærende på smilebåndet og gå videre og jeg spør, hvor lenge skal dette teatret fortsette.

Jeg kjenner ikke et eneste RV-medlem som er villig til å ta de risiker som er nødvendig for å starte noe som helst. Jeg kjenner ingen i kommunistpartiet som går svanger med slike ideer heller for den saks skyld. Og hvilke risiker er det jeg snakker om? Først det å bli satt inn, dernest blir det – om konflikten eller terrorhandlingene går langt nok – selvfølgelig snakk om å bli skadet, lemlestet, og eller drept, så hva blir det til, noen kjøpere?

Men for faen er det bare feiginger der ute da, nei det er det nok ikke men vi er blitt vant til å tenke nøye gjennom konsekvenser av våre handlinger. Det er tross alt det et sivilisert samfunn er tuftet på, en befolkning som bruker selvdisciplin og som ikke for lett lar seg styre av innskytelser som setter i gang et kjede av hendelser som leder til noe som

blir nær umulig å stoppe, eller som lar livet bli styrt av hevn og blodhevn, i enkelte landområder, generasjon etter generasjon.

Du kan simpelthen ikke snakke revolusjon til en nordmann, en for stor prosent av denne befolkningen lever for godt til å ta dette på alvor og gjør det da heller ikke, de lar bare være å stemme på folk de betrakter som for infantile. I stedet velger de Fremskrittspartiet som egentlig bruker en retorikk Rød Valgallianse burde brukt, som den om eldreomsorg, om for lave pensjoner folk ikke kan leve av, om for høye skatter for denne samme gruppen etc. For Frp er ikke et ungdomsforbund, men et parti for alle aldersgrupper. At det er et parti en ikke burde rørt med en lang glødende jernstang, faller ikke mange inn, det viser opinionsmålingene.

Hvorfor stemmer folk som går på sosialstønad Frp? Fordi de tror de forstår Hagen mens de vet at de ikke forstår Aslak S. Myre og dennes høytflygende revolusjonære visjoner.

Det nærmeste Norge har vært en revolusjon i min tid var motstandsbevegelsen under krigen og selv da var prosenten som var virkelig aktiv, svært liten, selv om en i ettertid skulle tro Norge vant krigen nærmest egenhendig, jeg er ikke flåsete her, jeg mistet familie i den tiden.

Rød Valgallianse burde ha et mål, og kunne ta velgere fra et ekstremt høyrevridd Arbeiderparti og et Sosialistisk Venstreparti som vil inn i EU.

Arnold Grennes,
Halden RV

Temahefte om Ecuador: Når et folk gjør Opprør

Ved inngangen til år 2000 kom Ecuador på nyhetskartet med et smell, da et helt folk gikk til opprør for å kaste presidenten og gjøre slutt på "dollariseringa". Hva var det egentlig som skjedde? Hvilken rolle spilte de militære og USA? Hva skjer i landet snart etter folkeopprøret? Og vil det komme til et nytt opprør i overskuelig framtid?

Dette er noen av spørsmålene som blir analysert i temanummeret om Ecuador som ML-tidsskriftet Revolusjon nettopp har utgitt. I tillegg finnes det en del nyttig faktainformasjon og opplysninger om Norges rolle i landet. Situasjonen i Latin-Amerika som helhet blir også vurdert, blant annet gjennom opptrykk av resolusjonen fra det 4. internasjonale seminaret om revolusjonens problemer i Latin-Amerika, som fant sted i juli 2000.

Heftet, som er utgitt med støtte fra NORAD gjennom Studieforbundet for folkeopplysning, burde være av interesse for alle Latin-Amerikavenner og solidaritetsaktivister. Det er satt en solidaritetspris på 20 kroner for å dekke portoutgifter etc. Et eventuelt overskudd vil gå til innsamlinga til En Marcha, avisa til de ecuadorianske kommunistene, som spiller en viktig rolle i å bryte informasjonsmonopolet til regimets støttespillere. Bladet får du ved å sende 20 kroner (gjærne mer!) til:

**REVOLUSJON, BOKS 3458
BJØLSEN, 0406 OSLO,
POSTGIRO 0530 2763498.**

Merk blanketten «Ecuador» og skriv tydelig navn og adresse. Ønsker du flere blader, for eksempel til å legge ut på skolen din, gi oss beskjed!

Temaheftet vil om kort tid også bli lagt ut på www.revolusjon.no

Revolusjon!

Bøker er våpen!

Ethvert RV-lag bør ha en base av politisk litteratur, til salg og til studier. Ta kontakt med partisentralen i Oslo for å få boktips eller for selv å foreslå titler.

Vi holder på å bygge opp et voksende utvalg av litteratur i Osterhausgate 27. Vi bygger nå ut mulighetene for å bestille over internett på www.rv.no.

Liste over materieill som kan bestilles fra RV, ajourført: 31.5.2000

Sendes til: RV, Osterhausgate 27, 0183 Oslo (faks: 22 98 90 55)

Bøker:

	Pris:
___stk. Livet bak murene Red: Erling Folkvord. RV på Stortinget. 160 sider, paperback. 1997	kr 40
___stk. 20 år med RV i kommunestyre og fylkesting – to år på Stortinget. Red: Aksel Nærstad. RV-bok, 240 sider, paperback. 1995.	kr 10
___stk. Rødt! Erling Folkvord – 25 år på barrikadene for AKP og RV (Damm)	kr 298

Hefter:

___stk NY: Kraftkokeboka. Om salg av kommunale kratverk. Red: Finn Olav Rolijordet	kr 40
___stk Hvilken effekt vil en multilateral avtale ha på landene i sør? Eksempel India. Kristine Mollø-Christensen (RV) og Trond Sæbø Skarpeteig (FIAN). Utgitt med støtte fra NORAD, desember 1999	kr 20
___stk Ja, de penga... Statsbudsjettet 2000.	kr 10
___stk Om statens rikdom og kampen for velferdsstaten. Red: Finn Olav Rolijordet.	kr 10
___stk 50 år med IS-tradisjonen.	kr 10
___stk Debatthefte om Internasjonale Sosialister/SWP i England. Av Bjarke Friberg.	kr 10
___stk Innledninger fra RVs kvinnekongress i Trondheim, oktober 1998. Lisen Ljæ og Astrid Holm: Marxisme, feminisme, humanisme	kr 10
___stk Janne Bromseth: Under det rosa teppet – et blikk på 90-tallets feminisme	kr 10
___stk Innledninger fra Sosialismestevnet 1998.	kr 20
___stk Fattig og Rik. RV-rapport om klasse-Norge. 1998. Red. Finn Olav Rolijordet	kr 40
___stk Arbeiderkamp mot privatisering.	kr 10
___stk Av Juan Carlos Orieta. Rapport fra studiereise i Argentina.	kr 10
___stk For en helhetlig eldreomsorg. 1997	kr 40
___stk Av Peder Martin Lysestøl/Kjell Stephansen.	kr 40
___stk Ja, vi elsker. Studie i det nasjonale spørsmål. Av Jørn Magdahl.	kr 40

Program

___stk Prinsippprogrammet, 1999 - 2001	kr 20
___stk Arbeidsprogrammet, 1999 - 2001	kr 20
___stk Antirasistisk Manifest.	kr 10

Studiesirkler

___stk «Samfunnet i dag». Av Randi Holmelid og Finn Olav Rolijordet, desember 1999.	kr 100
___stk Studiesirkel på RV sitt prinsippprogram. Av Jørn Magdahl, desember 1997.	kr 20

Løpesedler

___stk Verveløpeseddel med postgiro	kr 0,20
___stk Stopp volden – Norge ut av NATO. Kopioriginal for egenkopiering.	gratis
___stk Ja, de penga... Kopioriginal for egenkopiering.	gratis

Plakater

___stk Rød Valgallianse (logoen i plakatversjon)	kr 5
___stk Valgplakaten 1999, A2 om privatisering	kr 0,50
___stk Stopp volden – Norge ut av NATO, stolpeplakat	kr 1

Merker

___stk RV-flagget – trenål	kr 30
___stk RV-flagget – metall	kr 2
___stk Stopp volden – Norge ut av NATO, ark med 21 klistremerker	kr 10
___stk jakkemerke – Norge ut av Nato	kr 10

Annet

___stk Med folk mot makta. Minihefte med presentasjon av RV-politikk, valget 1999	kr 0,50
___stk T-skjorte med RV-flagget, onesize, hvit	kr 75
___stk Verveblokker (stiftet 10x i hver blokk)	gratis
___stk Dette er RV. Presentasjonshefte om RV, historikk etc. Sendes alle nye medlemmer.	gratis

Kraftkokeboka (kr. 40)

Av Finn Olav Rolijordet. Den pågående privatiseringen av kraftselskapene er et like stort spørsmål som en privatisering av Statoil. Heftet legger frem dokumentasjon og vurderinger av endringene i kraftmarkedet. (RV)

Comrades in Arms (kr. 40)

Av Kathy Fairfax. Dette heftet fra 1999 tar for seg kvinnenes rolle og organisering under bolsjevikrevolusjonen i 1917. I tillegg presenterer det flere av de sentrale kvinneskikkelsene i den russiske revolusjonære bevegelsen, som Alexandra Kollontai og Elena Stasova. Forfatteren er medlem av Democratic Socialist Party i Australia. (RV)

Eurosentrismen (kr. 100)

Av Samir Amin. En flengende kritikk av den herskende ideologien kalt Eurosentrismen. Ut fra en stort anlagt analyse av Vestens sivilisasjon i historisk og globalt perspektiv vil han peke på en mulig vei ut av blindgaten menneskeheten i dag er stengt inne i. (RV)

Familien i klassesamfunnet (kr. 60)

Av Harriet Holter, Hildur Ve, Arild Gjertsen og Haldis Hjort. Denne boka handler om hvordan utviklinga av familien har skjedd historisk. Forfatterne tar for seg ulike familieformer i ulike klasser, forholdet mellom kjønnene i klassene og forskjellige holdninger til barneoppdragelse og sosialiseringprosessen innen klassene. En klassiker fra 1974. (RV)

Blues people (kr. 150)

Av LeRoi Jones. Bluesmusikken i USA vokste frem som del av den dominerende hvite kulturen. Boken ble opprinnelig utgitt i 1963 og var den første boken om blues og jazz skrevet av en svart forfatter. Jones trekker trådene tilbake til slavetiden og den svarte amerikanske folkekulturen. (engelsk, 244 sider, RV)

Marxismen i historien (kr. 100)

Av Ernest Mandel. En gjennomgang av de grunnleggende tankene til Marx og Engels, og hvordan de var påvirket av deres samtid. Tar også for seg den sosialistiske arbeiderbevegelsen frem til 1. verdenskrig. Velegnet som studiesirkel.

Arbeiderråd, arbeidermakt, arbeiderkontroll (kr. 30)

Av Ernest Mandel. Heftet tar for seg arbeiderkampens strategiske betydning i kampen for en sosialistisk revolusjon. Første gangen trykt opp i 1976, under inntrykk av begivenhetene bl.a. i Frankrike og Italia. (Forbundet Internasjonalen)

Revolutionary Strategy today (kr. 35)

Av Daniel Bensaid. Artikkel i tidsskriftserien Notebooks, som blir gitt ut av Fjerde Internasjonale. Bensaid tar for seg omveltningene i Sør-Europa og Latinamerika i 1960 og -70 åra, erfaringene med venstre-reformistiske regjeringspartier, veksten i statsapparatet m.m. Går blant annet inn på spørsmål som arbeideroppstander, massestreik, geriljakrig og nye folke-maktsorganer. (Forbundet Internasjonalen)

Rød feminisme (kr. 20)

Av Jorun Gulbrandsen. Hovedtema på årets AKP-leir, første kapittel i AKPs studiesirkel og innspill til partiets programdebatt. Heftet tar opp kvinnebevegelsens grunnlag og kampen mot kvinneundertrykking i Norge og i den 3. verden. Tar også opp erfaringene fra Sovjet, Øst-Europa og Kina. (AKP)

Samerett og ressurskamp i nord (kr. 40)

Heftet er utgitt av Røde Fane for AKP og RV i Troms og Finnmark, og er et resultat av Nord-Norgekonferansen som de to partiene arrangerte i 1996. «Kem skal styre ressursene i nord». Inneholder kapitler om rettigheter på Nordkalotten, fiskeripolitikk og erfaringene fra sametinget, og om undertrykkingen av den samiske befolkningen. Fremdeles svært relevant. (AKP, RV, Røde Fane)

RV skal sende bestillinga til:

Navn _____

Adresse _____

Postnr/sted _____

Ta kontakt med ditt fylkeslag:

RV sentralt

Osterhausgt. 27, 0184 Oslo,
22 98 90 50; fax: 22 98 90 55
rv@rv.no; www.rv.no

Østfold

Anne Steinsland
Mikkelbergbakken 10, 1832
Askim, tlf: 69 88 59 40,
epost: a-steins@online.no

Akershus

Geir Christensen
Liaveien 12, 1450 Nesoddtangen,
tlf: 66 91 29 68, epost: gutt-
orm4@online.no
RV-kontoret: Osterhausgate 27,
direkte tlf 22 98 90 50, faks 22 98
90 55

Oslo

Eivind Hovig,
j.e.hovig@labmed.uio.no
RV-kontoret: Osterhausgate 27, tlf:
22 98 90 50, fax 22 98 90 55
Bystyregruppa: tlf: 22 86 19 21

Hedmark

Harald Dyrkorn
2100 Skarnes, tlf: 69 96 22 96.
epost: haralddy@online.no

Oppland

Michael Hall
Johan Castbergsgate 36, 2815
Gjøvik, tlf: 61 17 65 15;
epost: mi-ha@online.no

Buskerud

Sigbjørn Birkeland
Boks 310, 3471 Slemmestad,
tlf: 31 28 08 72

Vestfold

Per Jørgensen
Vardenlia 4 C, 3227 Sandefjord,
tlf: 33 46 53 42,
epost: perj@vestfoldnett.no

Telemark

Jan Gatevold
Nordahl Griegsvei 4, 3927
Porsgrunn, tlf: 35 51 28 50,
epost: jgatevol@online.no

Aust-Agder

Knut Henning Thygesen
Øvre gate 16, 4950 Risør,
tlf: 37 15 14 51

Vest-Agder

Bjørn Tore Egeberg,
btegeb@online.no
RV-kontor: Kristian 4desgate 69,
tlf: 38 02 30 04,
e-post: rvagder@online.no

Rogaland

Leif Olsen, Admiral Cruysgate 24,
4012 Stavanger, tlf: 51 52 59 18
(p), 51 78 80 41 (j),
e-post: leolsen@online.no

Hordaland

Sigurd Solberg,
Boks 229, 5701 Voss,
tlf: 56 51 04 73 / 56 51 35 00,
e-post: sigurd.solberg@c2i.net

RV-kontor:

Postboks 992,
Vestre Torggate 6, 5808 Bergen
tlf: 55 31 64 21; faks: 55 31 99 70,
epost: bergenvr@online.no

Sogn & Fjordane

Ottar Uglum
Håland, 6993 Høyanger, tlf: 57 71
29 21, epost: ouglum@sf.telia.no

Møre & Romsdal

Odd Stensholt
Solbakken 50 A, 6429 Molde,
tlf: 71 21 55 34, epost: os@sivil-
hustad.no

Sør-Trøndelag (ny)

Per I. Mathisen
Rød Valgallianse, Postboks 4319
Hospitalsløkkan, 7417 Trondheim
tlf: 98 84 12 35, e-post:
Per.Inge.Mathisen@idi.ntnu.no

Nord-Trøndelag

Solveig Aamdal
Vestberget 11, 7650 Verdal, e-post:
solveig.aamdal@SU-NT.sni.tele-
max.no

Nordland

Gunnar Aarstein
8324 Digermulen, tlf: 76 07 68 88,
epost: gaarstei@online.no

Troms

Frode Bygdnes: St. Olavsgt. 31,
9405 Harstad, 77 06 92 60, fax: 77
06 92 61, epost: bygdnes@online.no

Finnmark

Synnøve Thomassen
Sorenskriverveien 13, 9511 Alta,
tlf: 78 44 09 57,
epost: oeheitma@online.no

Sees vi 16.-18. november?

Disse tre dagene skal det som kanskje blir årets viktigste politiske konferanse i Norge gå av stabelen. Lista over kapasiteter som har bekreftet at de vil innlede er lang. Her er noen: Martin Khor (Malaysia), Third World Network - Susan George (USA/Frankrike), Trans National Institute - Mike Waghorne (Sveits), Internasjonale for stats- og kommuneansatte - Yash Tandon (Zimbabwe) International South Group Network - Alice Raymundo (Filippinene), Via Campesina. Og selv sagt norske innledere også, bl.a.: Aina Edelmann, Oddrun Remvik, Asbjørn Wahl, Eli Reistad, Knut Sørli, Eystein Skjerve, Reidun Heiene, Helene Bank, Tor Trasdahl, Aksel Nærstad. Flere statsråder og kjente folk fra fagbevegelsen er invitert - noen av dem vil stille opp, men ingen navn kan bekreftes.

Tema: Markedsmakt eller demokratisk styring?

- Verdens handelsorganisasjon (WTO),
markedsliberalisme,
alternativer til «de sterkeste rett»

Arrangører: Forum for systemdebatt, Nettverk mot markedsmakt - for demokratisk styring, For velferdsstaten, FOKUS (Forum for kvinner og utviklingsspørsmål), ForUM for Utvikling og Miljø, gruppa for WTO og handel - Diakonhjemmets internasjonale senter

Hele programmet og oversikt over innledere, sted, påmelding o.l. kan du finne på internett ved å gå inn på Utviklingsfondets hjemmeside: <http://www.u-fondet.no>

Framtida er fantastisk!

Helga 27. - 29. oktober samles 250 ungdommer i Oslo på Rødt Ungdoms sosialismekonferanse "Framtida er fantastisk". Vi vil at du skal være en av dem.

FRAMTIDA er fantastisk: Vi kan ha 4-timers arbeidsdag, vi kan avskaffe all arbeidsløshet og nød, vi kan ha gratis kollektivtransport og internett på hver eneste skolepult. Kapitalistene vil nekte oss denne framtida. Derfor vil vi at du skal slåss for et sosialistisk folkestyre.

KAPITALISME betyr at ressursene er eid av noen få. Mulighetene til å skape ei fantastisk framtid blir misbrukt til å gjøre de rikeste enda rikere, mens flertallet lever i fattigdom. Hver dag dør over 30.000 barn av sult, selv om det fins nok mat. Dette er kapitalisme.

SOSIALISME er en ganske enkel ide. Sosialisme betyr at ressursene er eid i fellesskap, at vi sammen tar kontrollen over samfunnet. Dette er et spørsmål om makt. I dag er det storselskapene og Røkkene som karrer til seg stadig mer makt. Sosialisme betyr at denne makta fjernes over til demokratiet, ved at eierdommen blir fjernet over på folkets hender.

Høstkongressen er en sosial smeltedigel og ei politisk Sareptas krukke. Det er ingenting som utvikler så mange nye tanker og ideer som å diskutere med andre. Når 250 folk samles betyr det 100 nye venner og 1000 nye tanker.

Kom på "Framtida er fantastisk" og bli med på forandre.

